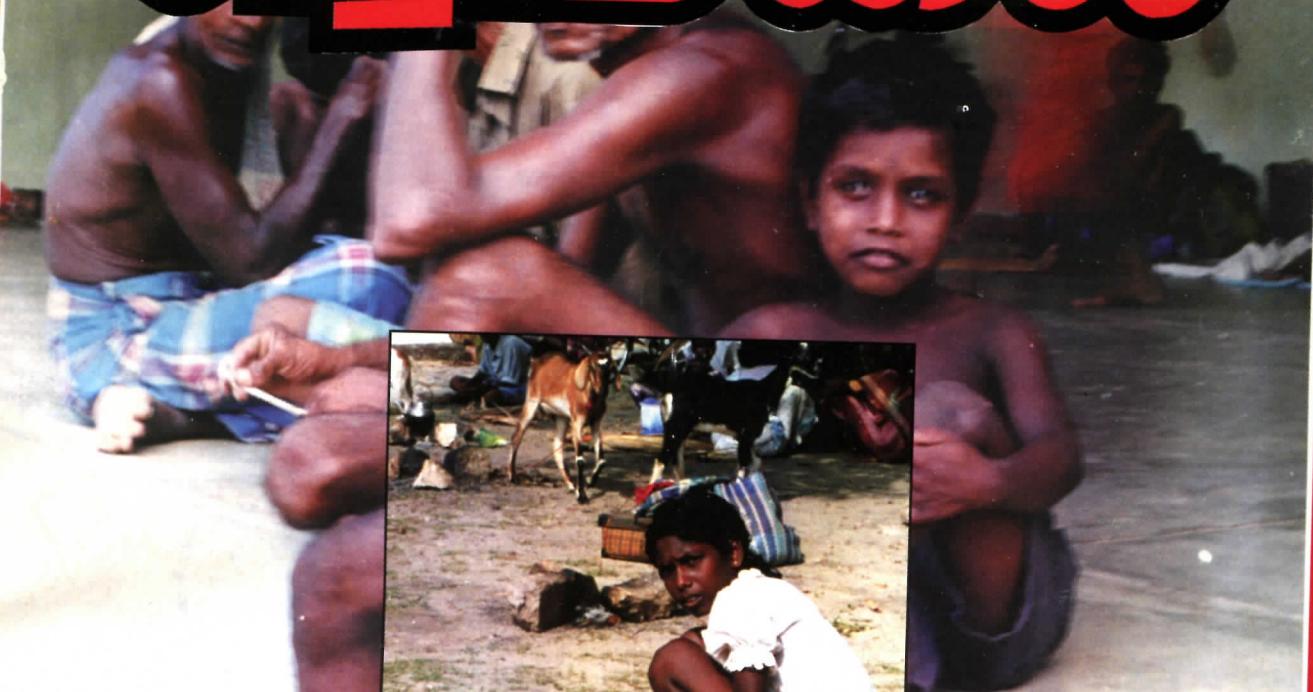
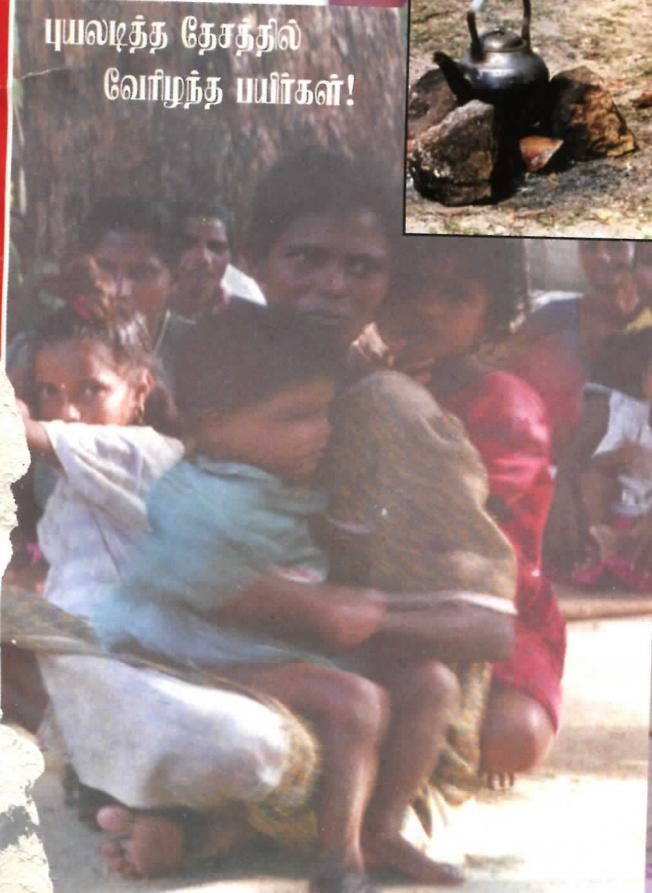
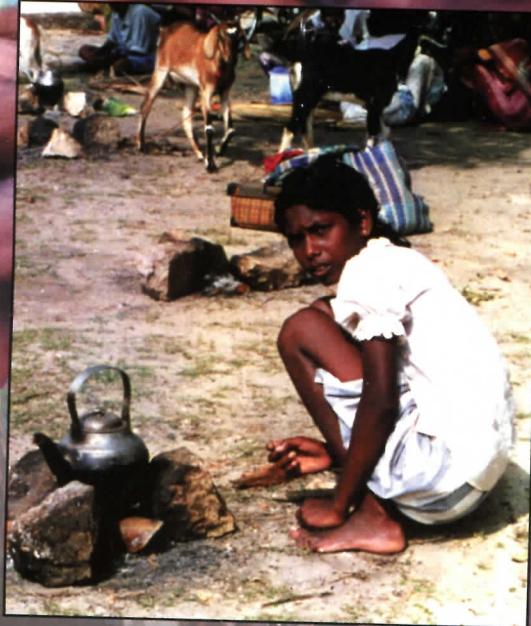

டிசம்பர் 1995

ஏறிமலை

புலத்து தேசத்தில்
வேற்றுந்த யிரகள்!

நானை இவ்வரலாறு தொடருமா..?
இனவாதம் பிழீங்க்குத் தொலையுமா..?

ஏ னக்குள் ஆயிரம் மத்தாப்பு விரித்த
ஆனந்த வாழ்வே!
மீண்டும் என்னில் படர்ந்து கொள்வாய்
என்று என்னைத் தறுந்து போனாயோ
அன்றிலிருந்து நான் அனாதையானேன்.
கண்திறந்து பாராய்
அழகுக் கோலம் வற்றிய சடமாய்,
உயிர் சுமந்த கூடாய் உலவுகின்றேன்.
எனக்கென் ஊர்வேண்டும்.
வீடும், வயல்வெளியும் வேண்டும்.
கந்தகக்கலப்பில்லாத காற்று வேண்டும்.
எந்தை எனக்களித்த
முத்துமாரியம்மனின் பக்தாம் திருவிழா வேண்டும்.
ஊர்கூடி உட்கர்ந்து பார்க்கும்
கூத்தும்; கும்மாளமும் வேண்டும்.
பசிக்கு ஏதேனும் கடித்து
படுத்துறங்கவா நான் பிறந்தேன்?
எங்கேனும் என்றாலும் பரவாயில்லை
உயிர் வாழ்தல் போதுமென
வேறிழந்த வாழ்வு வேண்டாம்.
பச்சைத் தண்ணீர்மட்டும் குடிக்கும்
பஞ்சவாழ்வரணாலும்
அது எந்தன் சொந்தவீட்டில் இருக்கட்டும்
என்னைவிட்டெரதுங்கிய இனிய வசந்தமே!
மீண்டும் வருக!
உயிர்க்குருவி உடற்கூடுவிட்டுப் பறக்கழுன்னர்
ஓரு முறை ஊரிற்களிக்க வரமானுள்.
எமதுரைல் எமதுரத்துரையாம்.
மனைவியுடன் நானுறங்கிய கட்டில்
பிள்ளையாடிய ஊஞ்சல்
அப்புவின் சாய்மனைக்கத்தை
புதிரெடுக்கும் ஆரிவான்
எல்லாவற்றையும் ஏரித்திருத்தல்கூடும்
இனிப்பொறுத்தல் இழவு.
என்ன செய்யலாம்?
ஏதேனும் செய்தாக வேண்டும்.

- மாலிகா

மாவீரர் உயிர்களினால் உயிர்ப்புறம் தாயகம்

எாமிமலை

கலை பண்பாடு

அரசியல் சமூக ஏடு

பதின்நான்காம் ஆண்டு

டிசம்பர் 1995

ஆக்கங்கள்

அபிப்பிராயங்கள்

மற்றும் தொடர்புகட்டு

எாமிமலை

தாய்மன் வெளியிடு

தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு

C/O T.C.C-France,

341, Rue des Pyrénées,

75020 Paris.

Tel: 43 58 11 42

எமது மன் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. எமது தாயக பூமி எதிரியின் அழுக்கான கால்களின் கீழ் மிதிபடுகிறது. தமிழ்மீனாட்டின் குரல்வளையை நெரிக்க பேரினவாத அரக்கன் முனை கிறான். எழும்புகள் போல், சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்துக் கட்டிய வீட்டினால் கொடிய பாம்பு குடிபுகுந்துள்ளது. கூடாரத்திலிருந்து மக்களை வெளியேற்றி விட்டு ஓட்டகம் ஒண்டிக்கொள்ள நினைக்கிறது. எனவே, எதிரியை எம்மன்னிலிருந்து எப்படியும் வெளியேற்ற வேண்டும் என்பதே அனைவர் முன்னுள்ள பிரச்சினையாகும்.

யாழ்ப்பானம் வரலாற்று முக்கியத்துவம், பாரம்பரியப் பெருமையும் கொண்ட எமது சொந்த நிலம். குழந்தைப் பருவம் முதல் எங்கள் பாதம் பட்ட மன். நாங்கள் ஓடி விளையாடிய முற்றம். நாம் பள்ளிக்குச் சென்ற பசிய பூமி. எமது அன்புக்கும், பாசத்துக்கும் உரிய தாயகத்தின் கழுத்தினுள்ளே துப்பாக்கிச் சனியனை செருகியவாறு, இராணுவ மேலாதிக்க நிலையை அடைய சிறிலங்கா அரசு என்னுகிறது. இராணுவ தந்திரோபாயத்துக்கு உட்பட்டதான், இராணுவ அழுத்தத்தின் பாற்பட்டதான் பொய்யான சமாதான முயற்சிகளை எடுப்பதாக சந்திரிகா நாடகம் போடுதல் சாத்தியம். இவ்விடயம் குறித்து, தேசியத் தலைவரின் இவ்வருட மாவீரர் நாள் அறிக்கை தெளிவாகக் கூறுகிறது.

“யாழ்ப்பான மன்னை சிங்கள இராணுவம் ஆக்கிரமித்து நிற்கும் வரை சமாதானத்தின் கதவுகள் இறுக்கமாக மூடப்பட்டிருக்கும். இராணுவ அழுத்தத்திற்குப் பணிந்து துப்பாக்கி முனையில் தினிக்கப்படும் சமரசப் பேச்சுக்களில் விடுதலைப்புவிகள் இயக்கம் ஒரு பொழுதும் பங்குபற்றப் போவதில்லை. இது தான் சந்திரிகா அரசிற்கு நாம் விடுக்கும் செய்தி” எனக் கூறியுள்ளார்.

ஆகவே, எம்முன் உள்ள பணி என்னவென்பது தெளிவாகத் தெரி கிறது. எதிரி தானாகதான் பிடித்த இடங்களை விட்டு நகரப்போவ தில்லை. அவன் அடித்து விரட்டப்பட்ட வேண்டும். அதற்கு ஆட்பலம், ஆயுதபலம் வேண்டும். தாயகத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள், யுவதிகள் போராட்டத்தில் இணைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று வெளிநாடுகளில் இருந்து போராட்டத்தில் இணைந்து கொள்ள இளைஞர்கள், யுவதிகள் முன்வரவேண்டும். பெரும் என்னிக்கையால் பலமடங்காக்கப்பட்ட போராளிகள் நவீன ஆயுதமயப் படுத்தப்படவேண்டும். மேலும், அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்துள்ள, மக்களின் துயர் துடைக்கப்பட வேண்டும். காணி, பூமி, சொத்து அனைத்தையும் கைவிட்டு, விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெரும் அர்ப்பணிப்புச் செய்து வரும் அம்மக்களின் கஸ்டங்களில் ஓரளவாவது நாம் பங்குபற்ற வேண்டும். உணவு, உடை, இருப்பிடம், மருத்துவ வசதி போன்ற அனைத்து அத்தியாவசிய தேவைகளும் நிறைவேற்றுப்பட ஒழுங்கு செய்தல் வேண்டும்.

எனவே, வெளிநாடுகள் வாழ் தமிழ் மக்களின் பங்களிப்பை தேசியத் தலைவர் கோரி நிற்கிறார். எதிரியை எம் மன்னிலிருந்து முற்றாக விரட்டியடித்து மாவீரர்களின் இலட்சியமாம், தன்னாட்சி யுள்ள அரசை நிறுவுவதற்கு வெளிநாடு வாழ் தமிழ் மக்கள் முழுமையாகக் கிளர்ந்தெழு வேண்டும்.

தாயகம் விடுதலை பெற்று உயிர்ப்புற, தம் இன்னுயிர்களை ஈய்ந்த மாவீரர்களின் நினைவுகளை எம் நெஞ்சங்களில் சுமந்து, அவர் விட்டுச் சென்ற வரலாற்றுப்பணியை முழு அர்ப்பணிப்போடு எடுத்துச் செல்வோம் என்று அனைவரும் உறுதி பூணுவோம்.

உங்கக்குள் ஆயிரம் மத்துப்பு விரித்த
ஆனந்த வாழ்வே!
மீண்டும் என்னில் படர்ந்து கொள்வாய்
என்று என்னைத் துறந்து போனாயோ
அன்றிலிருந்து நான் அனாதையானேன்.
கண்திறுந்து பாராய்
அழகுக் கோலம் வற்றிய சடமாய்,
உயிர் சுமந்த கூடாய் உலவுகின்றேன்.
எனக்கென் ஊர்வேண்டும்.
வீடும், வயல்வெளியும் வேண்டும்.
கந்தகக்கலப்பில்லாத காற்று வேண்டும்.
எந்தை எனக்களித்த
முத்துமாரியம்மனின் பத்தும் திருவிழா வேண்டும்.
ஊர்க்கூடி உட்காந்து பார்க்கும்
கூத்தும்; கும்மாளமும் வேண்டும்.
பசிக்கு ஏதேனும் கடித்து
படுத்துறங்கவா நான் பிறந்தேன்?
எங்கேனும் என்றாலும் பரவாயில்லை
உயிர் வாழ்கல் போதுமென
வேரிழந்த வாழ்வு வேண்டாம்.
பச்சைத் தண்ணீர்மட்டும் குடிக்கும்
பஞ்சவாழ்வானாலும்
அது எந்தன் சொந்தவீட்டில் இருக்கட்டும்
என்னைவிட்டொகுங்கிய இனிய வசந்தமே!
மீண்டும் வருக!
உயிர்க்குருவி உடற்கூடுவிட்டுப் பறக்கமுன்னர்
ஒரு முறை ஊரிற்களிக்க வரமருள்.
எமதராஸ் எமதரத்களாம்.
மனைவியுடன் நானுறங்கிய கட்டில்
பிள்ளையாடிய ஊஞ்சல்
அப்புவின் சாய்மனைக்கத்தை
புதிரெடுக்கும் அரிவாள்
எல்லாவற்றையும் ஏரித்திருத்தல்கூடும்
இனிப்பிபாறுத்தல் இழிவு.
என்ன செய்யலாம்?
ஏதேனும் செய்தாக வேண்டும்.

- மாலிகா

அரசியல் குறிக்கோளை தெட்டத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் தமிழர் தாயகத்தின் மையப்பகுதியைச் சுற்றி வளைத்து மக்களோடு சேர்த்து மன்னையும் ஆக்கிரமித்து யாழ்ப் பாணச் சமூகத்தை ‘விடுதலை’ செய்துவிட்டதாக உலகுக்குக் காட்டும் கபட நோக்குடன் இப்படையெடுப்பு நிகழ்த்தப்பட்டது. ஆயினும் யாழ்ந்தையை வலிகாமப் பகுதியையும் இராணுவம் முற்றுகையிடுவதற்கு முன்னராக மக்கள் அனைவரும் ஒட்டு மொத்தமாக இடம் பெயர்ந்து சென்ற வரலாற்று நிகழ்வானது சந்திரிகா அரசின் தந்தி ரோபாயத்திற்கு சாவு மணி அடித்தது. அரசின் போர் நடவடிக்கைகளையும் அதற்கு அரசு கற்பிக்கும் அபத்தமான காரணத்தையும் யாழ்ப் பாணத் தமிழ் மக்கள் ஏகமனதாக நிராகரித்து விட்டனர் என்பதையே இந்த இடம்பெயர்வு நிகழ்வு எடுத்துக்காட்டியது. சிங்கள அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் அடிமைப்பட்டு வாழுதமிழ் மக்கள் இனித் தயாராக இல்லை என்பதையும், மக்களையும் புலிகளையும் வேறுபடுத்த முடியாது என்பதையும் இந்த சனப் பெயர்வானது சிங்கள தேசத்திற்கும் உலகத்தாருக்கும் நன்கு உணர்த்தியது. எனவே யாழ்ப்பாணப் படையெடுப்பின் அரசியற் குறிக்கோளை அடைவதில் சந்திரிகா அரசு தோல் வியையே சந்தித்திருக்கிறது.

இராணுவ முற்றுகையிலிருந்தும் அதன் பின்னனியிலுள்ள அரசியற் பொறியிலிருந்தும் எமது மக்கள் பாதுகாப்பாக தப்பித்துக் கொண்டமை ஒரு புறத்தில் எமக்கு ஆறுதலைத் தந்த போதும், மறுபுறத்தில் இந்தப் பாரிய இடம்பெயர்வால் எமது மக்கள் அனுபவித்து, அனுபவித்து வரும் இடர்களும், துயர்களும், துண்பங்களும் எமக்கு ஆழமான வேதனையைத் தருகிறது.

காலங்காலமாக வசித்த பாரம் பரிய மன்னைத் துறந்து வீடு, காணி, சொத்துக்களைக் கைவிட்டு ஏதிலிகளாக இடம்பெயர்ந்து எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் தாங்கொணாத் துன்பங்கள் எமது நெஞ்சத்தைப் பிளக்கின்றது. எனினும் இத்துன்பியல் அனுபவமும் துயரமும் நிறைந்த அவலமும் எமது இந்தின் விடுதலை எழுச்சிக்கு எமது மக்கள் அளித்த மாபெரும் பங்களிப் பாகவே நாம் கருதுகிறோம். ஆக்கிரமிப்பாளனுக்கு அடிப்பணிந்து

போகாமல் சுதந்திர மனிதர்களாக சுயகெளரவத்துடன் வாழ்வதற்கு எத்தகைய துயரையும் எதிர்கொள்ள எமது மக்கள் துணிந்து நிற்கிறார்கள் என்பதையே இந்த இடம்பெயர்வு உலகத்துக்கு பறைசாற்றி நிற்கிறது.

மக்கள் வெளியேறிய நிலையில் இடிபாடுகளுடன் சுடுகாடாய் கிடக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் சிங்கள இராணுவப் பேய்கள் வெற்றிக் கொடியைப் பறக்க விடலாம். தமிழரின் இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றி விட்டதாக நினைத்து தென்னிலங்கையில் சிங்களப் பேரினவாதக் கும்பல்கள் பட்டாசுகள் கொளுத்திக் குதுகவிக்கலாம். இராணுவ மேலாதிக்க நிலையை எட்டி விட்டதாக என்னணி சந்திரிகா அரசு சமாதானப் பேச்சுக் கான சமிக்கைகளையும் விடலாம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் ஒன்றைத் தெட்டத் தெளிவாக எடுத்தியம்ப விரும்புகிறோம். அதாவது யாழ்ப்பாண மன்னை சிங்கள இராணுவம் ஆக்கிரமித்து நிற்கும் வரை சமாதானத்தின் கதவுகள் இறுக்கமாக மூடப்பட்டிருக்கும். இராணுவ அழுத்தத்திற்கு பணிந்து துப்பாக்கி முனையில் திணிக்கப்படும் சமரசப் பேச்சுக்களில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஒருபொழுதும் பங்குபற்றப் போவதில்லை. இதுதான் சந்திரிகா அரசிற்கு நாம் விடுக்கும் செய்தி. பாரிய இராணுவப் படையெடுப்பை முடுக்கி விட்டு பல வட்சம் மக்களை இடம்பெயர்ச்செய்து, வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க யாழ் மன்னை ஆக்கிரமிப்பதன் மூலம் சமாதான சூழ்நிலையும் சமரசத் தீர்வும் ஏற்பட்டு விடும் என சந்திரிகா அரசு என்னுமானால் அதைப் போல அரசியல் அசட்டுத்தனம் வேறேதும் இருக்க முடியாது.

இந்த ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கையானது சந்திரிகாவின் ஆட்சிபீடும் இழைத்த மாபெரும் வரலாற்றுத் தவறாகும். இதன் விளைவாக சமாதானத்திற்கான சகல பாதைகளையும் கொழும்பரசு மூடிவிட்டதுடன் முழுத்தீவையுமே பெரியதொரு யுத்த நெருக்கடிக்குள் தள்ளிவிட்டிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணச் சமரில் புலிகள் இயக்கம் பேரிழப்பைச் சந்தித்து விட்டதென்றும், பலவீனப்பட்டு விட்டதென்றும் அரச பிரச்சாரச் சாதனங்கள் உரிமை கொண்டாடுவதில் எவ்வித உண்மையும் இல்லை. இந்தச் சமரில் புலிகள் பலவீனப்

படவுமில்லை, பெரிய உயிரிழப்பைச் சந்திக்கவுமில்லை. யாழ்ப்பாணச் சமரில் புலிகளை விட இராணுவத் தினருக்கே பெரிய அளவில் உயிரிழப்பும் தளபாட இழப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரிய அளவிலான ஆயுத சக்தியைப் பிரயோகித்து தனக்குச் சாதகமான நிலப்பரப்பு வழியாக முன்னேற முயன்ற பெரும் படையணிகளை எதிர்த்து எமது சக்திக்கு ஏற்றுவகையில் நாம் சாது ரியமாகப் போராடினோம். பெரும் இடர்கள், ஆபத்துக்கள் மத்தியில் போராடியபோதும் பெருமளவில் உயிரிழப்புக்களை நாம் சந்திக்க வில்லை. இதனால் எமது படைபல சக்திக்கும் படையணிக் கட்டமைப்புக்கும் பாதிப்பு நிகழவில்லை. மரபு வழிப் போர்முறைக்கு புலிகளை ஈர்த்து எமது படை பலத்தை அழித்து விடலாம் என எண்ணிய இராணுவத்திற்கு இது ஏமாற்றத்தையே கொடுத்திருக்கிறது. ஒட்டு மொத்தத்தில் யாழ்ப்பாணச் சமர் எமக்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவே தவிர தோல்வியல்ல. அதுவும் ஒரு தற்காலிகப் பின்னடைவேதான். இந்திய ஆக்கிரமிப்புக் காலத்திலும் இதைவிட பெரிய பின்னடைவை கௌச் சந்தித்தோம். ஆனால் அந்தப் போரில் நாம் தோற்றுவிடவில்லை. இந்திய இராணுவமே இறுதியில் தோல்வியைச் சந்தித்தது. எனவே இன்றைய பின்னடைவே நாளைய வெற்றியாக மாறுவது தின்னம்.

சிங்கள இராணுவம் யாழ்ப்பாண மன்னில் அகலக்கால் பதித்திருக்கிறது. பெரும் படையைத் திரட்டி நிலத்தைக் கைப்பற்றுவது கடினமான காரியமல்ல. ஆனால் கைப்பற்றிய நிலத்தில் காலுங்கிற நிற்பது தான் கஷ்டம். உலகெங்கும் ஆக்கிரமிப்பாளர் எதிர்கொண்ட வரலாற்று உண்மையிது.

இந்த வரலாற்றுப் பாடத்தை சிற்ளங்கா இராணுவம் படித்துக்கொள்வதற்கு வெகுகாலம் செல்லாது. படைபலத்தை அடிப்படையாக கொண்டே சிற்ளங்கா அரசானது தமிழரின் அரசியற் தலைவிதையில் நிர்ணயிக்க முனைகிறது. தமிழ்ப் பிரதேச ஆக்கிரமிப்பு மூலம் இராணுவ மேலாதிக்க நிலையில் நின்று தான் விரும்பிய குறைந்த பட்ச தீர்வு ஒன்றை தமிழ் மக்கள் மீது தினித்துவிட நினைக்கிறது. சமாதானத்திற்கான யுத்தமென்று

சிறங்கள் இராணுவத்தின் தீன் பீன் பூ:

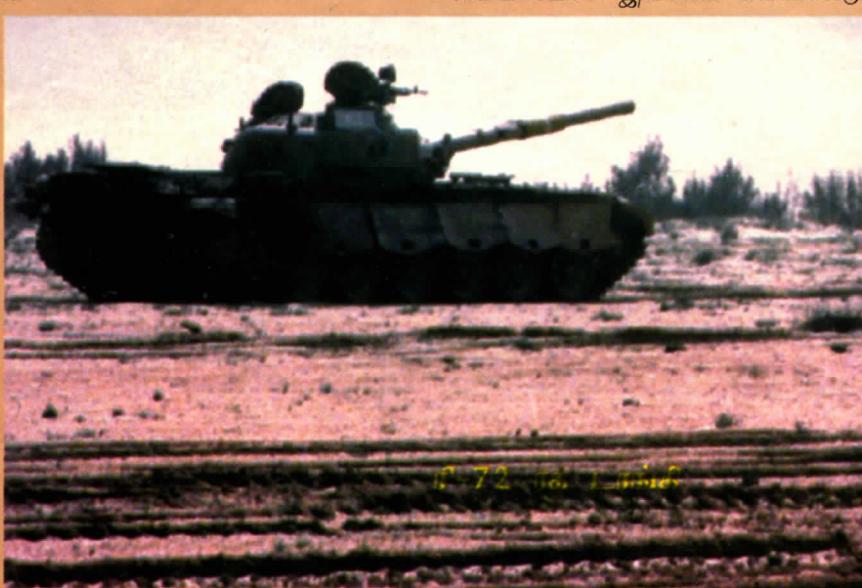
சிறிலங்கா அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள ‘சூரியக்கதிர்’ இராணுவ நடவடிக்கையின் நோக்கங்கள் எவ்வென்று அவர்களது மொழியிலேயே கூறினால் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். யாழ் குடாநாட்டடையும், அதன் மக்களையும் பயங்கரவாத அமைப்பிடமிருந்தும், அதன் பயங்கரவாத ஆட்சியிலிருந்தும் விடுவித்தல். விடுதலைப் புலிகள் என்ற பயங்கரவாத அமைப்பை பலவீனப்படுத்தி அவர்களைப் பேச்சுவார்த்தை மேசைக்குக் கொண்டு வருதல். விடுவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் அரசு சிவில் நிர்வாகங்களை ஏற்படுத்தல். புனர்நிர்மாண, புனர்வாழ்வு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, தமிழ் மக்கள் சுபீட்சமாக வாழ வழி செய்தல். வெளிப்படையாக உலகுக்குக் கூறப்பட்டு வரும் இந்நோக்கங்களைக் குறியீடு செய்வதாக இவ் இராணுவ நடவடிக்கைக்கு மனித வாழ்வில் ஒளிதருவதான் ‘சூரியக்கதிர்’ என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த இராணுவ நடவடிக்கையின் உட்பொருள் என்ன? உள்ளார்ந்த நோக்கங்கள் என்ன? இறுதித் தீர்வுகள் என்ன? யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டடை இராணுவ ரீதியாக ஆக்கிரமித்தலும், தமிழ் மக்களைப் பண்யக் கைதிகளாக வைத்திருத்தலும் முதன்மையான நோக்கங்களாக இருக்கின்றன. சிவில் நிர்வாகம்

யாழ்ப்பாணம்

என்பது இராணுவ நிர்வாகமே தவிர வேறில்லை. இராணுவ ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரிகளின் மூலம் ஒட்டுமொத்தமான நிர்வாகம் இடம் பெறுவதை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை ஆகிய இராணுவக் கட்டுப்பாட்டு நகர்ப்புறங்களில் காண்கிறோம். இராணுவ அதிகாரியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அரசு சிவில் நிர்வாக இயந்திரங்கள் இயக்கப்படும். மக்கள் பிரதிநிதிகளாக, அரசாங்கத்தின் கைக்கூலிகளாகச் செயல்படும் துரோகக் கும்பல்கள் கொண்டு வந்து இறக்கப்படுவார். இத்துரோகக் குழுக்களைக் கூட பிரித்து வைப்பதில் அரசாங்கம் வெற்றிகள்திருக்கிறது. வவுனியாவில் PLOT துரோகக்கும்பல், மட்டக்களப்பில் TELO துரோகக்கும்பல், யாழ்ப்பாணதீவுப்பகுதிகளில் EPDP துரோகக்கும்பல் என்ற ரீதியில் இப்பிரிவினை இடம்பெற்றுள்ளது. சிறிலங்கா அரசாங்கத்தின், வெற்றி பற்றிய பிரச்சாரத்தில் மயக்கம் கொண்ட இக்குழுக்கள் பல இடங்களில், குறிப்பாக வெளிநாடுகளில் சிறிது தலைதாக்க ஆரம்பித்துள்ளன. புலிபடுத்தால், எச்சப் பினம் தின்ஸலாம் எனப் புறப்படும் ஒனாய்கள், நரிகளைப் போல இவர்கள் வெளிக்கிடு

கின்றனர். புலிபடுக்கவில்லை; பாய் வதற்காகப் பதுங்குகின்றது என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை.

விடுதலைப்புலிகளைப் பலவீனப்படுத்தல் என்பது, விடுதலைப்புலிப்போராளிகளையும், தலைவர்களையும், இயக்கத்திற்கு ஆகரவான கலைஞர்கள், கலிஞர்கள், கல்விமான்கள், புத்திஜீவிகள், எழுத்தாளர்கள் அனைவரையும் கொன்றொழுத்தல் என்பதாகும். இதன்மூலம் தமிழரின் பாதுகாப்புக் கவசத்தையும், எதிர்ப்புச் சக்தியையும் அழித்தலாகும். இதனைச் செய்தால், விடுதலைப்போராட்டத்தை நசித்து விடலாம்; தமிழ்மக்களை தங்கள் மிருகத்தனமான காலடியில் ஊர்ந்து உழல் கின்ற புழுக்களாக மாற்றிவிடலாம் என்று கருதுகிறது சிங்கள அரசு. தற்போது தான் நடத்தும் இராணுவ நடவடிக்கையின் போது, பொதுமக்களின் சொத்துக்களை அழித்துத் தரைமட்டமாக்கி, தான் நடந்து வரும் பகுதிகளைப் பாலைவனமாக்கி வருகிறது. எறிகணை, ஆகாயவிமானங்குண்டு வீச்சுக்களாய் மட்டுமன்றி, புலடோசர்களால் வீடுகள் இடிக்கப்பட்டு சம்தரையாகப்படுகின்றன. ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகள் அனைத்தும் முட்கம்பி வேலிகளால் அடைக்கப்பட்டு, பாரிய இராணுவத் தளங்களாகக்கப்படுகின்றன. அதேவேளை, வீடுகளில் இருந்த பொருட்கள் அனைத்தும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு தெற்குக்குக் கடத்தப்படுகின்றன. இப்படிச் செய்துகொண்டு, புனர் நிர்மாணம் செய்யப்போவதாகக் கூறுவது வெளிநாடுகளை ஏமாற்றி நிதி உதவி பெறுவதற்கே ஆகும். அந்திதி உதவி, மேலும் கூடிய அழிவை தரும் இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கே பயன்படும். வரவுசெலவுத் திட்டத்தில், இராணுவச் செலவை அன்மையில் பலமாடங்காக அதிகரித்த போதும், நிதிப் பற்றாக்குறையினால் அரசாங்கம் தடுமாறுவது தெரிகிறது. இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்ற பெரும் பிரச்சார

T-72 டி. காந்தி

யுத்தத்திலும் அரசாங்கம் ஈடுபட்டுள்ளது. இராணுவம் வெற்றி பெறுவதாகத் தம்பட்டம் அடிக்கின்ற அதேவேளை, அரசியல் முன்னெடுப்புக்களை மேற்கொள்வதாகவும் உலகை ஏமாற்றக் கூறி வருகிறது. அழிவு தரும் இராணுவ நடவடிக்கை, இறுதியில் போரின் இறுதிப் போரின் முடிவுக்கும், சமாதானத் திற்குமே எனக்காட்ட முனைகிறது. எனவே, அரசியல் தீர்வதான் இறுதியில் சாத்தியம் என யாழ் நகரின் மீதான தாக்குதலின் இடைநடுவில் சந்திரிகா கூறியது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

விடுதலைப் புலிகளை அழித்தல், விடுதலைப் போராட்டத்தை நச்சுக்குதல் போன்ற இலக்குகள் சரிவராது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து கொண்டதாகத் தெரிகிறது. எனவே, தான் பிடித்த இடங்களில் நிலைத்து நிற்பதன் மூலம் இராணுவ அழுத் தத்தைப் பிரயோகித்து, அரசியல் இலாபங்களை அடைய முயல்கிறது. இதன் காரணமாகவே, விடுதலைப் புலிகளுடன் நேரடிப் பேச்சுவார்த்தையை வைத்துக்கொள்வது என்ற கொள்கையிலிருந்து விலகி, யுத்த

நிறுத்தம், இரகசியப் பேச்சுவார்த்தை போன்ற விடயங்களை மூலம் முன் ணெடுக்க மூன்றாவது தரப்பு மூலம் இரகசியமாக முனைந்து வருகிறது.

அரசாங்கத்தின் இராணுவ நோக்கங்கள் எவ்வாறு முறியடிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதைப் பார்ப்போம். விடுதலைப்புலிகளை, போராட்டத் தலைவர்களை, ஆதரவாளர்களை பெருமளவில் அழித்தல் என்பது கைகூடவில்லை. அதற்கு மாறாக, பல்லாயிரக்கணக்கானோர் போராட்டத்தில் தம்மை இணைத்துக் கொள்வதே நடந்துள்ளது. சூரியக்கதிர் நடவடிக்கையின் போது, இறந்த போராளிகளின் எண்ணிக்கை 300 அளவிலேயே இருக்கும். ஆயினும், 1800-க்கு மேற்பட்ட புலிகள் இறந்த தாக அரசாங்கம் பிரச்சாரப்படுத்தி வருகிறது. விடுதலைப் புலிகள் தரப்பில் வெப்பிடின்ட் கேணல் அகிலா இறந்ததை முக்கிய இறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். இராணுவத் தரப்பில் 700-க்கு மேற்பட்ட இராணுவம் இறந்ததாக நம்பகரமாக அறியப்படுகின்றது. சிறிலங்கா அரசாங்கம்,

இராணுவ ஆட்சிக்குப்பட்ட சிவில் நிர்வாகத்தை கொண்டு வர முடிய வில்லை. காரணம், மக்கள் இன அழிப்பு இராணுவத்திடமிருந்து தப்பி ஓடிவிட்டனர். தென்மராட்சிக்கும், வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பிற்கும் இடம்பெயர்ந்து, விவசாய, தொழிற்செய்யப்பாடுகளில் மக்கள் இறங்கியுள்ளனர். இதனால் யாழ் குடாநாட்டின் சன்னெருக்கடி, இராணுவ நடவடிக்கையின் எதிர்விளை வாக குறைகின்றது. அதேவேளை, வன்னி நிலப்பகுதி வளம்பெறவும், விஸ்தரிக்கப்படவும், எல்லைப்புறங்கள் பாதுகாக்கப்படவுமான நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அகதிகள் பிரச்சினை, மிகப் பாரதுராமான விடயமாயினும், TRO போன்ற அமைப்புக்கள், சர்வதேச செஞ்சிலுவைச்சங்கம், MSF போன்ற அமைப்புக்களுடன் இணைந்து அகதிகள் நல வாழ்வு என்ற சவாலை சமாளிக்கப்போராடி வருகின்றன. இவ்விடயத்தில், வெளிநாட்டு வாழ் தமிழர்களின் உதவிகளும் பெருமளவில் கோரப்படுகின்றன. இராணுவ நடவடிக்கையின் கோரத்தின் காரணமாகவும், அகதிகள் தொடர்பாக அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு கார

ணமாகவும் சந்திரிகா அரசாங்கத் தின் மீது சர்வதேச சமூகம் வைத் திருந்த அபிப்பிராயம் மாறி வருகின்றது. அக்திகள் நிவாரண வேலைகளில், ஜி. நா. சபையின் உதவி நிறுவனங்கள், MSF போன்ற வைத்திய நிறுவனங்கள், பல்வேறு மனிதாபி மான நிறுவனங்கள், அரசாங்கத்தின் கண்டனத்துக்கும், கண்டிப்புக்கும், கேவிக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டன. அதுமாத்திரமில்லாமல், உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களை உள்ளடக்கிய NGO FROUM என்ற அமைப்பு, கொழும்பில் வருடாந்த மாநாட்டைக் கூட்டி, வடபகுதி அக்திகளுக்கு உதவ முன்னந்த போது, அது, அரசாங்கத்தின் பின்னணியில், புத்தபிக்குகளின் தலைமையில் வந்த காடையர் கூட்டத் தால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. அது மாத்திரமின்றி, அதில் பங்குபற்ற வந்த உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் தாக்கப்பட்டுள்ளனர். அக்திகளுக்கான உணவு, மருந்துப் பொருட்களையும், வெளிநாட்டு மனிதாபிமான நிறுவனங்கள் எடுத்துச் செல்ல முடியாது என்பது பெரும் ஆக்திரத்தை அரசாங்கம் மீது திருப்பியுள்ளது. தரையால், அத்தியாவசியப் பொருட்கள் செல்வதைத் தடுத்து, நூற்றுக்கணக்கான வொறிகள் வவுனியாவின் தென்பகுதியில் காத்து நிற்கின்றன.

அக்திகளுக்கான உணவுப்பொருட்களை அனுப்புவதாகக் கூறி, தனது கப்பல்களில் இராணுவத்தினரது பொருட்களை அனுப்புகிறது. இறுதியில், ஒரேயொரு சர்வதேச நிறுவனத்தையே, உணவுப்பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல அனுமதித்துள்ளது. MSF நிறுவனம் மருந்துப்பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டபோதும், தேவையான வைத்தியர்களை அழைத்துச் செல்ல மறுக்கப்பட்டுள்ளது. அது சர்வதேச ரீதியில் தமிழ் அக்திகளுக்கான சேவையின் பொருட்டு நிதி சேகரித்தலையும் அரசாங்கம் கண்டித்துள்ளது. எனவே, சர்வதேச சமூகம், தற்போது நன்கு உணர்ந்து வருகின்றது, சந்திரிகா நடத்துவது, விடுதலைப்புவிகளின் மேலான போர் அல்ல; தமிழ்ப் பொதுமக்கள் மீதான போர் என்று. தான் முன்னேறும் வழியிலுள்ள மக்கள் குடியிருப்புக்கள் மீது மாத்திரமல்ல, தப்பி ஓடும் பொதுமக்கள் மீதும் அக்திகளாக மக்கள் இடம்பெயர்ந்த இடங்கள்

ஹிட்லரின் படையனியைச் சேர்ந்த ஒருவன் ‘ஸ்ராவின்கிராட்டுக்கு வந்துவிட்டோம். இன்னும் சில நாட்களில் சோவியத் யூனியன் முழுவதையும் பிடித்துவிடுவோம்’ என அங்குள்ள சுவரொன்றில் எழுதினான். இதை கவனித்திருந்த சோவியத் படையனி வீரன் ஒருவன் பேர்லினில் உள்ள சுவர் ஒன்றில் ‘ங்களை ஸ்ராவின்கிராட்டிலிருந்து துரத்திக்கொண்டு பேர்லின் வரை வந்துவிட்டோம்’ என எழுதினான்.

மீதும் மிலேச்சத்தனமான ஏறிக்கணைத் தாக்குதல்களை இராணுவம் நடாத்தியுள்ளது. சண்டை நடைபெறாத வடமராட்சி, தென்மராட்சி பகுதிகளிலும், மூலவைத்தீவுப் பகுதிகளிலும், மூலவைத்தீவுப் பகுதிகளிலும் நடாத்தப்பட்ட விமானக்குண்டு வீச்சுக்களும், பொதுமக்களின் இறப்புக்களும் உலகத்தின் கண்ணைத் திறந்து வருகின்றன. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மீது உணவு, மருந்துத்தடையினை விதித்து, சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்க நடவடிக்கைகளை தாமதப்படுத்தி அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கையானது மக்களைப் பட்டினி போட்டு அடிபணியைக்கும் முயற்சி என்பதை வெளியுலகம் உணர்ந்துள்ளது. இது ஒரு இனப் படுகொலை முயற்சி என்பது தெளிவாகவே தெரிகின்றது. இது அரசாங்கத்தின் மீது ஆரம்பத்தில் வெளிநாடுகள் கொண்ட நம்பிக்கையை சிதறடித்து வருவதோடு, போருக்கான ஆகரவையும் இழக்கச் செய்துள்ளது.

தமிழ் மக்களின் மனங்களை வென்றெடுத்தல், தமிழ் மக்களை மீட்டல் என்ற விடயங்கள் இராணுவ நடவடிக்கைகளால் மீள் முடியாத அந்நியப்படுத்தலுக்கே இட்டுச் சென்றுள்ளது. புலிகள் வேறு, மக்கள் வேறு, என்ற அரசு கருதுகோளின் இவ் இராணுவ நடவடிக்கையும், அதன் தொடர்ச்சியான அழிவுகளும் என யாழ் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் ஒருங்கிணைந்து வெளியிட்ட அறிக்கையில் தெரிவித்தனர்.

அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் நிலத்தைப்பிடித்தல், இராணுவ முகாங்களின் எல்லைப் பரப்பை விளதரித்தல் என்ற விடயமும் சரிவரப்போவதில்லை. பெருவாரியான படையினரை, கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து எடுத்து வடப்பகுதி யில் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தும் போது, கிழக்குப் பகுதி இழக்கப்படுகின்றது. நீண்டகால,

இராணுவ, குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் மூலம், அபகரித்துக்கொள்ள முயன்ற கிழக்குப்பகுதி, பறிபோவதையும், விடுதலைப்புவிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வருவதையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

பொறுத்தமற்ற கால, இடச் சூழ்நிலைகளில் இராணுவம், பரந்த நிலப்பரப்பில் பரவுவதும், நீண்டகாலம் அப்பகுதியில் தங்கி இருப்பதும் ஆபத்தாகவே முடியும். இம் முயற்சியில் ஏற்கனவே ஏராளமான படைவீரரையும், படைக்கலங்களையும், 10-க்கு மேற்பட்ட டாங்கிகளையும், கவசவாகனங்களையும் அரசு படைகள் இழந்துள்ளன. தரை ரீதியான, கடல் ரீதியான, ஆகாய வழி ரீதியான விநியோக மார்க்கங்களும் பெருமளவு தடைப்பட்டுள்ளன. Y-8, AN-32 ஆகிய இராணுவ போக்குவரத்து விமானங்கள் சட்டுவீழ்த்தப்பட்டுள்ளமையானது, இராணுவத் துக்கு விநியோகத்தைப் பொறுத்த வரை பெரும் கலக்கத்தைக் கொடுத்துள்ளது. இன்னுமொரு Y-8, AN-32, AVRO என்ற வகையில் ஒரு சில போக்குவரத்து விமானங்களே உள்ளன. இவையும் சுட்டு வீழ்த்தப்படும் அபாயம் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய நிலையில், பெரும் படையணிகளுடன், விடுதலைப்புவிகள் பெரும் எதிர்த்தாக்குதல்களை மேற்கொள்ளும் போது பெரும் அழிவுகளுடன் பழைய இடங்களுக்கு ஒடுகின்ற நிலையோ, யாழ் மன்னே அவர்களுக்குப் புதைகுழியாக மாறுகின்ற நிலையோ ஏற்படும்.

விடுதலைப்புவிகளைச் சுற்றி வளைத்து சரணடைய வைக்கப்போவதாக அரசாங்கமும் இராணுவமும் கூறுகிறது. யாரை யார் சுற்றி வளைப்பது என்பது விரைவில் தெரியும். புலிகளின் மண்ணில் நின்றுகொண்டு, அவர்களைச் சுற்றி வளைக்கப்போவதாக கூறுவது அபத்தம். வியட்னாமில், வியட்னாம் போராளிகளைச் சுற்றிவளைக்கப்பட்டு, சுற்றிவளைக்கப்பட்டது பிரெஞ்சு இராணுவம். தின் பின் பூசு சுற்றி வளைப்பும், சரணடைய வைக்கப்போவதாக அரசாங்கமும் இராணுவமும் பிரெஞ்சு இராணுவம் முற்று முழுதாக வியட்னாமை விட்டு வெளியேற வழிவகுத்தது. சிங்கள இராணுவத்தின் தீன் பீன் பூசு பூசு யாழ்ப் பாணத்தில்தான் என்பது நிச்சயம். எப்போது என்பதுதான் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

அடத்தளத்தை சிதைக்க...

“சி ரீலங்கா இராணுவம் மேற் கொள்ளும் தாக்குதல் நடவடிக்கைகள் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரானது மட்டுமே ஒழிய தமிழ் மக்களுக்கு எதிரானது அல்ல. இது ஒரு சமாதானத்துக்கான போராகும்.” சிறீலங்கா அரசு குடாநாட்டில் நடத்தும் தாக்குதல்களுக்குக் கூறிக் கொள்ளும் வளர்க்கம் இதுவே.

ஆனால், சிறீலங்கா இராணுவம் மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு தாக்குதல் நடவடிக்கையின் போதும் அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் கொல்லப்படுவதும் படுகாயமடைவதும் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தமது வாழ்விடங்களையும் பொருளாதார செயற்பாடுகளையும் கைவிட்டு வெளியேறுவதும் வழமையானதாகும்.

இந்த வகையில் குடாநாட்டில் தற்பொழுது வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மொத்த சனத்தொகையில் சமார் அரைப்பங்கினர் தமது குடியிருப்புக்களை விட்டு இடம்பெயர்ந்த நிலையிலேயே வாழ்கின்றனர். இதேசமயம் கடந்த ஏப்ரல் 19-ம் திகித்துக்குப் பின்னர் இராணுவம் மேற்கொண்டது தாக்குதலில் சமார் 400-க்கு மேற்பட்ட அப்பாவிப் பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டும் 2000-க்கு மேற்பட்டோர் காயமடைந்தும் உள்ளனர்.

மேலும் கொல்லப்பட்ட மக்களும் சண்டைகளுக்கு இடையில் சிக்கிக் கொண்டவர்கள் அல்ல. சண்டை இடம்பெறும் பகுதிகளுக்கு அப்பால் தொலைதூரத்தில் 10 கிலோமீற்றர்களுக்கு அப்பாலிருந்துங்கூட கொல்லப்பட்டுள்ளனர். அதிலும் தம்மீது தாக்குதல் ஏதும் நடத்தப்படும் உணர்வுடையில்லாத பகுதியிலுள்ள மக்கள் கூட கொல்லப்பட்டுள்ளனர். அத்தோடு பெருமளவிலான தமிழ் மக்களின் சொத்துக்கள் சிறீலங்கா இராணுவத்தால் அழிக்கப்பட்டும் குறையாடப்பட்டும் உள்ளன. ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வியக்கத்துக்குத் தேவையான பொருளாதார மூலவளங்களும் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. அல்லது அப்பகுதியிலிருந்து மக்கள் விரட்டப்பட்டுள்ளனர்.

இந்நிலையில் தமிழ் மக்கள் மீது

தாக்குதல் நடத்துவதோ அன்றி அவர்களைக் கொலை செய்வதோ துன்புக்குதலே எமது நோக்கமல்ல என்ற சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் பேச்சுக்கள் யதார்த்தத்திற்குப் புறம் பானவை மட்டுமல்ல கேளிக்குரிய வையுமாகும்.

உண்மையில் விடுதலைப் புலிகள் மீதான தாக்குதல் என்ற ரீதியில் சிறீலங்கா அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் தாக்குதல்கள் நீண்டதொரு ஒடுக்குமுறை கொண்ட திட்டமாகும். இது தமிழ் மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வுக்கு கட்டாயத்தை சேர்ப்பதன்மூலம் தமிழர் தேசியம் என்பதை சிதைத்து விடவும் அழித்துவிடவும் நோக்கம் கொண்டதாகும்.

தமிழ்மீது விடுதலைப் போராட்டமானது ஆயுதப் போராட்டமாகக் கூர்ப்படைந்து சமார் 12 வருடங்களைக் கடந்துவிட்டது. இக்கால கட்டத்தில் இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாண சிறீலங்கா அரசாங்கது இராணுவரீதியில் தன்னாலான சகல முயற்சிகளையும் செய்து பார்த்துவிட்டது. ஆனால், போராட்டத்தைத் தோற்கட்கவோ அன்றி கட்டுப்படுத்தவோ அதனால் முடியவில்லை. மாறாக போராட்டம் வலுவுள்ளதாகவும் உறுதியானதாகவும் வளர்ந்தே வந்துள்ளது. இதற்கு தமிழ் மக்களின் சமூக பொருளாதார கட்டமைப்பு உறுதியானதாக இருந்து வந்துள்ள மையே காரணமாகும். இதுவே தமிழ்மக்களின் தேசியம் சிதைந்துவிடாது

உறுதிப்பாடானதாக வைத்திருந்தது.

இந்த நிலையில்தான் தற்பொழுது தமிழ் மக்களின் சமூக பொருளாதார கட்டமைப்பை முற்றாக சிதைத்து தேசியத்தை அழித்துவிடவேண்டுமென சிங்கள அரசு விரும்புகிறது. இதற்கு ஒரு வழிமுறையாகவே தமிழ் மக்களை அவர்களின் வாழ்விடங்களில் இருந்தும் விளை நிலங்களில் இருந்தும் விரட்டிவிட அரசாங்கம் முனைகிறது. இது அவர்களின் பொருளாதார வாழ்வை சிதைத்து சமூக கட்டுமானங்களை அழித்துவிடுமென அரசாங்கம் கருதுகின்றது.

அதாவது அகதி முகாம்களில் இடம்பெயர்ந்த நிலையில் வாழும் மக்களின் தேசிய பங்குகள் கலைக்கப்பட்டு விடும் என்ற நீண்ட நோக்கில் சிங்கள அரசு செயற்பட்டு வருகின்றது. இதன் காரணமாக படிப்படியாக விடுதலைப் போராட்டமும் பலவீனப்பட்டுப் போய்விடும் என்பதோடு இராணுவ ரீதியில் தோற்கடிக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கும் என சிறீலங்கா அரசு கருதுகின்றது.

இந்த நிலையில் தமிழ் தேசியத்தை காப்பாற்றுவதற்கான பெரும்போராட்டத்தை நடத்தவேண்டியதோரு வரலாற்றுக் கட்டத்தில் தமிழ்மக்கள் இருக்கின்றார்கள். இன்று தமிழ்மக்கள் தமது போராட்டத்தில் இருந்து பின்வாங்குதல் அல்லது தாமதித்தல் என்பது இலங்கையில் தமிழ் தேசியத்தின் எதிர்காலத்தையே கேள்விக்குறியாக்கிவிடும். *

வரலாற்றுக் கடமையை நிறைவேற்ற துணியும் மக்கள்

‘துரியக் கதிர்’ படையெடுப்பின் விளைவாக வலிகாமத்தில் இருந்து மக்கள் இடம்பெயர்ந்த நிகழ்வு யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் இளம் சந்தியினரிடம் யாக்கினர்ச்சியை ஏற்படுத்தி உள்ளதாகவும் அதன் காரணமாக அவர்கள் போராட்டத்தில் இணைய முன் வருவதாகவும் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கல்விமான் ஒருவர் அழநாதத்திற்கு தெரிவித்தார். அவர் மேலும் கறுகையில் தமிழினத்தின் படைவை பெருக்கப்படுவது ஒன்று தன் எமது வாழ்விடங்கள் சிங்களப் படைவரிடம் பறிபோவதை தடுப்பதற்கு ஒரே வழி. அவவாறான படைவை பெருக்கத்தின் மூலமாகத் தான் ஏற்காலே பறிபோய்விட்ட எமது இடங்களை மீட்டெடுக்க முடியும் என்பதையும் தமிழ் மக்கள் மிகத் தெளிவாக உணர்ந்துள்ளனர். இன்றைய காலத்தில் ஒரு வரலாற்றுக் கடமைப்பாடு தமிழு சமத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்கின்றனர்.

பிராண்ஸ்

4 லம்பெயர்ந்த தமிழீழ மக்களிடையே புதிய புத்தெழுச்சி பிறந்திருக்கிறது. 'குரியக் கதிர்' இராணுவ நடவடிக்கையால் எமது மன்னில் இருள் பரப்ப நிற்கும் சிறீவங்கா அரசின் நிலை கண்டு கொதித்து எழுந்தார்கள். கொடிய இருளை தகர்த்தெறியும் இடி மின்னல் நெருப்பாக அவர்கள் உளக் கொதிப்பு இருந்தது. மண்ணில் சொந்தச் சகோதரர்கள் துன்பத்தில் வாடல் கண்டு சிந்தை இரங்கித் திரண்ட மக்கள் ஆதிகக வெறியர்களுக்கு ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள். அடக்க அடக்க இன்னும் சக்தி மிகக் கொண்டு புதிதாய் எழுவோம் என்று. எழுச்சிப் பேரணி யைக் கண்டவர்கள் வியந்தார்கள்.

வெளிநாடுகளில் தமிழர்

அவஸ்திரேலியா

இந்த மக்களுக்கு என்ன பிரச்சினை? அமைதியும் நற்பண்பும் சீலமும் மிக்க இந்த இனம் அனுபவிக்கின்ற துயரம் யாது? இவர்களுடைய தாகம் என்ன? இந்த நூற்றாண்டில் இந்த மக்கள் வெளியிடும் அவர்களாது அபிலாலை என்ன? உலகில் இன்று இவ்வாறு கேட்கப்படும் தழ்நிலையைத் தோற்று விக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழர் படை ஜக்கிய நாடுகள் முன்றுக்குச் சென்றது. ஐரோப்பிய பாரா ஞமன்றத்தின் முன்னால் திரண்டது.

தாங்கள் தாங்கள் வதியும் நாடுகளின் பாராளுமன்றங்களின் படிகளில் குழுமியது. தாய் மண்ணில் தம் உறவுகள் அழிக்கப்படுவதை, தம் தாயகம் பறிபோவதை, சுதந்திரமான, கொரவ மான நல் வாழ்வு வேண்டும் என்ற துடிப்பை, சிங்கள இராணுவ அடக்கு முறையை அவர்கள் அமைதி வழியில் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

எமது மண்ணின் போராட்ட சாதனைகள், வெற்றிகள், மக்களிடையே புதிய நம்பிக்கையைத் தோற்றுவித்தி ருக்கின்றன. சர்வதேச சமூகத்திடம் எங்களது தாயகத்தை அங்கீகரிக்கக் கோரி தங்களாலான அனைத்து முயற்சிகளையும் அவர்கள் தாமாகவே முன்வந்து செய்வதற்கான மனமாற்றம் நிகழ்த் தொடங்கியிருக்கிறது. எங்களால் எமது தேசத்திற்கு என்ன செய்யலாமோ அதைச் செய்தே ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணம் பிறந்திருக்கிறது.

இது புலம் பெயர்ந்து வாழும்

வளர்ச்சி நிலையாகக் கொள்ளலாம்.

'துரியக் கதீர்' இராணுவ நடவடிக்கை வெளிநாடுகளில் வாழும் மக்களிடையே கடும் கோபத்தை தோற்றுவித்திருக்கிறது. சுந்திரிகாவின் சமாதான தேவதைத் தோற்றத்தை, தேர்தல் வெற்றிக்கான நாடகமாகக் கண்டு கொண்டார்கள்.

அறிவும், ஆற்றலும், வீரமும், தியாகமும், அர்ப்பணிப்பும் மிக்க தமிழ் தேசிய இனம் பற்றி உலகம் நன்கு உணர்ந்து வருகிறது.

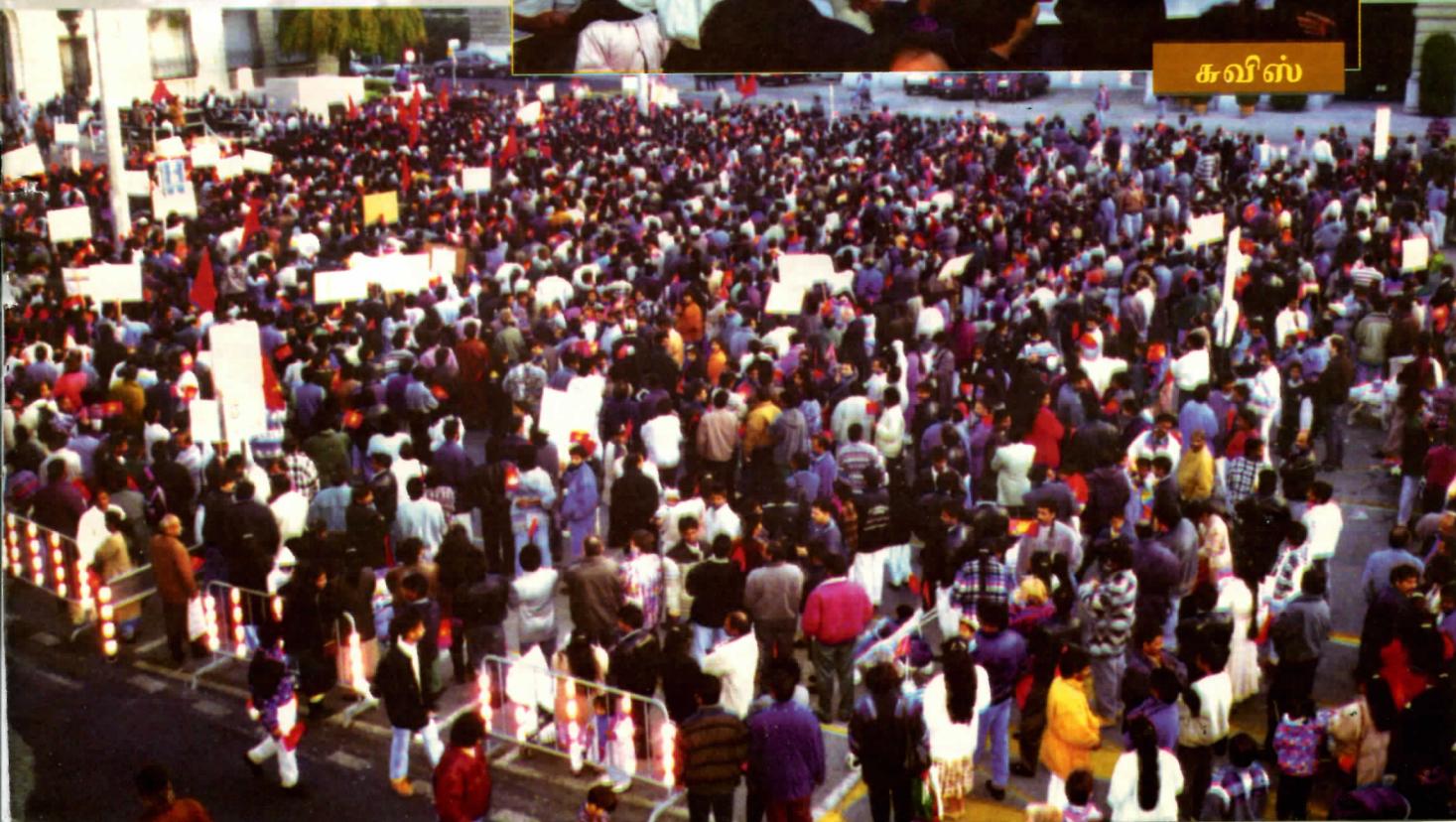
அந்த இனத்தின் எழுச்சி, விடுதலைப்பற்றுனர்வு, சுதந்திரதாகம் எத்துணை உச்சமானது என்பதை உலகம் உணர்த் தொடங்கி விட்டது.

சிறீலங்கா அரசு இனவெறி கொண்டு தமிழினப் படுகொலையை கட்டவிழ்த்து வருகிறது. தேசிய இனமாக விளங்கும் தமிழ்ச்சமூகத்தின் முன் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கும் அரசு பயங்கரவாதத்தை உலகுக்கு தமிழர்கள் அமைதியான எழுச்சிப் பேரணிகள் மூலம் எடுத்துச் சொல்லி வரும் போராட்டம் தொடரும்; விடுதலை வரை ஒயாது. புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தோண்றி யுள்ள எழுச்சி அவர்கள் தாயகம் நோக்கிய பயணத்தையே குறியாகக் கொண்டிருக்கின்றது.

இம்மக்களால் உலக அரங்கில் சிறீலங்கா தொடர்பான மாயை கிழித்தெறியப்பட்டு வருகிறது.

கவிஸ்

எழுச்சி!

மக்களிடையே புதிய ஒரு விழிப்பு ணர்வின் வெளிப்பாடே. தாய் மண்ணின் போராட்டத்தோடு தம்மை இணைத்துக்கொள்வதற்கான உச்ச

விஸ்வரமித்ரன்

யாழ். பல்கலைக்கழக கலை வாரப் போட்டி - 1994 இல்
முதல் பரிசு பெற்ற சிறுக்கை

பல்கலைக்கழகத்தில் 'வெல்கம் பார்ட்டி' மண்டபம் அமளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. வண்ணவண்ணச் சட்டை போட்டி சிட்டுக் குருவிகள், காஞ்சிபுரம், பனாரஸ்கள் படபடக்க அங்குமிங்கும் அசைந்து கொண்டிருந்தன. மீசை இல்லாத முகங்கள் அதை வார்க்கப்போகும் பெருமித்துடனும் அச்சம் நீங்கிய சிநேகபாவத்துடனும், மூத்தோருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தன. கதிரைகளுக்குப் பாலமாற்றி மாற்றி இலக்கம் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. யாரோ ஒரு கவிஞர் வரவேற்புரையைக் கவிதையிலே எழுதித் தன்னுடைய கவித்துவத்தை வீணைத்துக் கொண்டிருந்தான். இந்த அமளியிலே அவன்து கவிதையை ரசிக்க யாருக்கு

வேலைமெனக்கேடு இருக்கப்போகிறது? குதிரை வால்ச்சடைப் பெண் கள் மேடையில் பேராசிரியரின் சால் வையில் ஒரு நூல் இழுபடுவது பற்றிச் சம்பாவித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆண்கள், அவர்களுள் ஒருவன் மரக்காலைக் குஞ்சரின் மகள் முழங்காலுக்கு மேலே பாவாடை கட்டுவது பற்றிச் சொல்ல, அதைச் சுவாரஷ்யமாக விவாதித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

மேடையில் நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தன. "பச்சைக் கிளியே - வாவா" முதல் பலவேறு இலக்கியத்தரம் வாய்ந்த பாடல்கள்(?) மாணவர்களால் தூஷணிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஒருவன் யேசுதாசின் 'ஏழிசைக் கீதமேவில் உச்சத்

தைத் தொடழுடியாமல் 'கொராவிக்' கொண்டிருந்தான். பெண்களுக்குச் சமையற்கலையை நினைவுட்டப் போலும் மேடையின் நாலாபுறங்களிலும் கத்தரிக்காய்கள் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. ஊதிய பலூன்களோடு வேறு சிலவும் ஆங்காங்கே காணப்பட்டன. அவை போதியளவு காற்றமுத்தப்படாத பலூன்களாக இருக்கலாம் எனக்கணேஷ் அப்பாவித்தனமாக நினைத்துக்கொண்டான். "தம்பி உங்களுக்கு என்ன பேர்?" வாய்க்குள் கற்கண்டு மொறமொறக்க ஒரு காஞ்சிபுரம் கனகாம்பர மாலையில் மயிர்ச்சிக் கெடுத்தபடியே கேட்டது.

"கணேஷ்" மிகச் சுருக்கமாக பதிலளித்தது அதற்குத் திருப்தியளிக்க வில்லைப் போலும். சரமாரியாகக் கேள்விக் கணைகள் தொடுபட்டுக் கொண்டிருந்தன.

"சிலீர்..." எனச் சப்தித்தபடி ஒரு அறைக்கதவு திறப்பட, சில நாற்காலி கள் தம்பாட்டில் பல்டி அடித்தன. இரண்டு பேர் தள்ளாடியபடி வந்து புதுமுக மாணவர்களைத் தமது புனிதப் பணியிற் பங்காற்ற அழைத்தனர்.

"பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு நாம் சகல வசதிகளும் செய்து கொடுப்போம். அவர்களைச் சமூகத் திற்குப் பயன்படும், தலைமை தாங்கும் நற்பிரஜைகளாக உருவாக்குவதே எமது நோக்கமாகும்..." சிறப்பு விருந்தினரின் உரை மேடையில் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

"மச்சான் ஒருக்கா எழும்பி வாங்கோ" ஒரு சீனியர் மாணவனின் குரலுக்குப் பதிலாகக் கணேஷ், அவன்பின் தொடர்ந்தான்.

"இதிலை இரும், கொண்டு வாரன்" அவன் எதையோ எடுக்கச் சென்றான். அங்கு நின்றவர்களின் நிலை அவனுக்குத் தப்பான இடத்துக்கு வந்திருக்கிறோம் என்பதை உணர்த்தியது. அவன் இப்போது தனது முன்னைய கதிரையில் இருந்து கொண்டான்.

★★★

மேடையில் இருவர் ஆடிக்கொண்டிருக்க ஒருவரின் புகை பெண் வேடமிட்டவரின் பொன் முகத்திற் கரியடித்துக்கொண்டிருந்தது. அவரின் கைகள் தப்பான இடங்களை

பா. மகாலின்கசிவம்

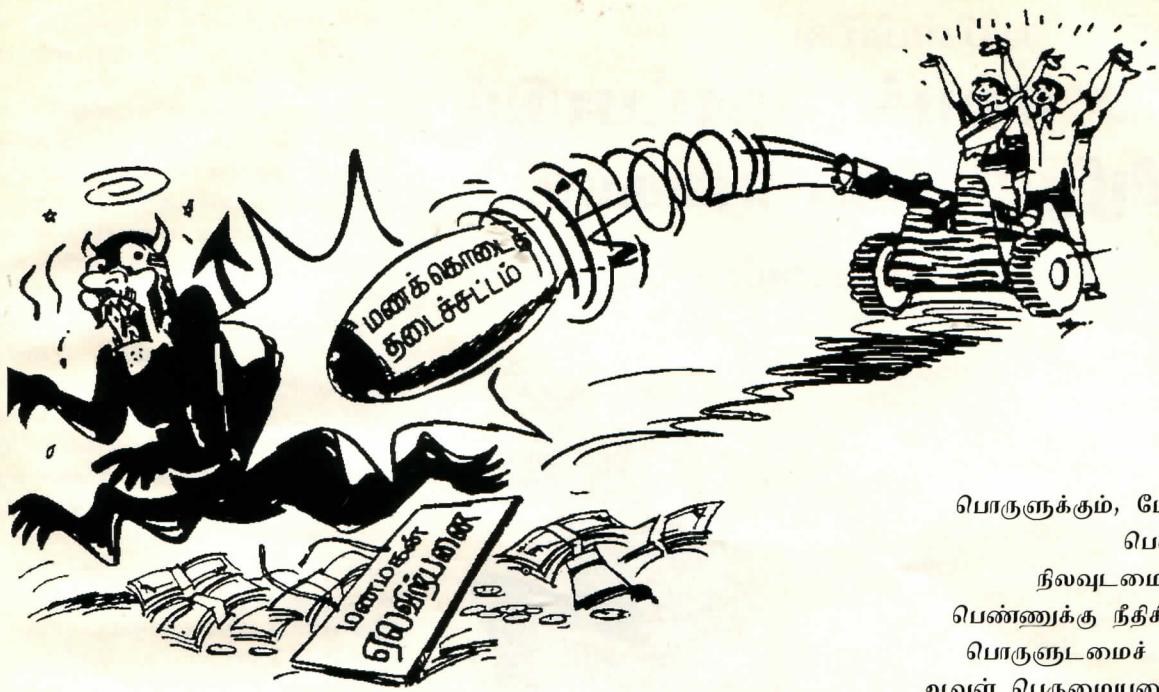
சாலப்பொருந்தும் சட்டம் வந்தாச்சு “ரலவிற்பனை” இனியிங்கில்லை!

மீன்னாமல் ஒரு ஆனந்தப்பேரிடி
எம் மண்ணில் இறங்கியது.
நிலம் கீழ்த்தோர் நீருற்று
குடும்பவன்று கொப்பனித்துப்
பூமியை நன்றத்துப் போகிறது.
எந்த ஆரவாரமுற்று
அங்கிக் குஞ்சுக்கு அடைவைத்து விட்டோம்.
நானை பொரிக்கும்.
பொல்லாப் பிழையை பொக்கும்
பெரியமலையைப் புரட்டுவதற்காக....
அடிவாரத்தில் அலவாங்கு குத்தி விட்டோம்
நானை மலை சரிந்து போக
சமநிலையிங்கு தங்மாகும்.
உள்ளே கொதிக்கும் உலைக்களங்கள்
இனி ஆறு அடங்கும்.
சுடுமுச்சாகிச் சுவரிடிக்கும் பெருமுச்சுக்களின்
சோகமினித் தொலைந்து போகும்.
மலரில் மதுவருந்தி மயங்குவதற்காக
வண்டுகளுக்குப் பூக்கள்
வரத்தசனை கொடுப்பதில்லை,
கானை மாட்டுக்கு கல்யாணச்சீர் கொடுக்கும்
பழக்கமேதும் பசு மாட்டுக்கில்லை,
ஆண்றாய் பெண் நாயிடம்
ஆறுஸட்சம் கேட்பதில்லை
மானிடனுக்கு மட்டும் ஏனிந்த இழிநிலை
அதுவும் தமிழ்வனன்றால்...
பிள்ளையை விற்பதில் அவனே பெரியபுனி
மதங்களேதும்
மணக்கொடையை ஆதரிக்கவில்லை
தெய்வங்களினவரும்
சீதானம் வாங்கியதாகத் தெரியவில்லை.
பாங்வதிக்குப் பாதியடல் கொடுத்து
புராசிவன் அந்த நாளிஸ்வராணார்.
சரஸ்வதியை நாக்கிலே தூக்கிவைத்து
பிரம்மா பெரிய கடவுளானார்.
உள்ளே சென்று உற்றுப்பார்த்தால்
ஆண்டவன் சந்திதானங்கள் அனைத்திலும்
ஆனும், பெண்ணும் அறையரவாசியே
பெண்ணைச் சக்தியென்றார் பாதியார்,
பெரும் சக்தியென்றார் விவேகானந்தர்
தாய்மையின் வடிவமென்றார் பரமஹம்சர்

இவையியன்றும் காதல் வாழ்வுக்குக்
கைகொடுக்க மாட்டாது என்றாலும்,
பெண்ணே பெரியவள்
மாதா; சக்தி
மனைவி; பெரும்பொருள்
மகன்; பிரயிப்பின் பேரொளி.
காதற்குளிப்பில் உடலாறும் போதுதான்
மனிதன் ‘ஞானி’ ஆகின்றான்
அந்தக் குளியலுக்கு எவ்வும் காசு வாங்கினால்
அவன் ‘பாவி’ ஆகின்றான்.
பக்துலட்சம் காசம்,
பண்ணிரண்டு பரப்புக் காணியும்
நூற்பது பவனில் நகையும் வாங்கி
ஏத்ததில் தன்னைக் கூவிவிற்றவன்
எந்த முகத்தோடு முதல்ரவுக்கு கதவுழுவான்?
காசக்கு தன்னை விற்றவன் வீட்டில்
மகிழ்ச்சியாகக் கட்டிலும் ஆடாது

மனதிறைவோடு தொட்டிலும் ஆடாது.
மீசை முளைத்துதொன்றை வாங்கும் வழியற்று
இரவில் நட்சத்திரங்களை எரித்தபடி
எடுத்துதற்கெல்லாம் எரிந்து விழுந்தபடி
நாரையெறிந்து,
நடைதளங்ந்து,
கோடை மரமாகி இலையுதிர்ந்து போகும்
முதிர்கள்னியரின் வாசல் கடந்து
கல்யாண ஊர்வலம் போகும் போது
யன்னல் கம்பிகளில் முகம் உரசி
தீ முட்டியூடி
அவர்கள்விடும் அக்கினி முச்சின் அந்தம்
எத்தனை பேரைத் தைத்தது?
“மணக்கொடைத் தடைச்சட்டம்”

இது புரையோடிப்போன புன்னைக்கு
தலைவன் செய்த சத்திர சீகிச்சை.
அதற்குத்தின் அடிமுடியை நீறாகக
பிரபாகரன் இட்ட பெரு நெருப்பு
போகப்பொருளாகவும், காமப்பொருளாகவும்
பெண்ணை எதிர்கிரன்றும் புன்மை தீருமட்டும்
பேச்சளவில் மட்டுமே பெண்விடுதலை.

ஆணாதிக்கத்தின் வேர்கள்
ஜந்து கண்டங்களையும்,
ஏழ கடல்களையும் கடந்து
எங்கும் நிறைந்துள்ளது.
அது ஆவரங்காலிலும் உண்டு
அமெரிக்காவிலும் உண்டு
விகிதாசரத்தில் கொஞ்சம் வேறுபாடு
அவ்வளவே.

பெண்ணாகப்பட்டவள்
பானைகழுவி, படுக்கை தட்டிப்போடும்
கண்திறந்து மூடும் யந்திரமல்ல
பேசப் பொருளாகி ஏவஸியற்றும்
'நிமேர்ட்கொன்றோல்' பொம்மையுமல்ல
ஆணைப்போல் அவனுக்கும்
சரியாசனம் வேண்டும்
அரியாசனமும் வேண்டும்.
கண்ணகியை உதற்றிவிட்ட கோவலன்
இன்னொருத்தியுடன் போனன்.
'மாசாத்துவான்' மகனுக்கு
மடிவற்றிப் போனதும்
காற்சிலம்பு கேட்டு
அவள் காலடிக்குத் திரும்பினான்.

பொருஞ்சுக்கும், போகத்துக்குமா
பெண்விஜன்மம்?
நிலவுடமைக் காலத்தில்
பெண்ணைக்கு நீதிக்ட்டவில்லை
பொருஞ்சுமைச் சமுகத்திலும்
அவள் பெருமையடையவில்லை,
இன்று வரையும்தான்
அவளின் இடர்த்திலில்லை
“சீஞ்சுது மாநாட்டுத் தீர்மானம்”
என்ன செய்யும்?
ஒருபாட்டம் அழுகுவிட்டு ஒய்ந்து போகும்.
இன்று கண்திறந்தது எங்கள்மன்.
போராட்டம் பெண்ணைக்குப்
புகுவாற்று தந்தது.
குச்சொழுங்கையெங்கும் பெண்ணின்குரல்
குதரகலிக்கின்றது.
பேரிகையொலிக்கப் பெண்மை நிமிஸ்து
குரியனைக் தொட்டு நற்கிறது.
அவளின் விழிந்துடைக்க ஆயிரம் கரங்கள்.
ஊரத்ர நிமிஸ்த வாழ்வு.
பாரதி சொன்ன
“திமிஸ்த ஞானச் செருக்கு”
“வாடகைக் கனவுகள்”
அற்ற வல்லமைவடிவாய்
பாடுகின்றாள் விடுதலைப்பண்.
எடுத்துவைக்கும் ஒவ்வொரு அடிக்குள்றும்
இடரழித்து விட்ட இறுமங்கு.
ஆகாயம் வந்து அடிபணியும் அதிசயம்.
“மனைக்கொடைத் தடைச்சட்டம்”
புதிய பாய்ச்சல்
விற்பனைப்பொருளாய் வீட்டில் முடங்கிய
அற்புதங்களே எழுவீர்!
சாலப் பொருந்தும் சட்டம் வந்தாச்ச
ஏலவிற்பனை இனியிங்கில்லை.

ஆர்னல்ட் ரொயின்பீயின் சவால் ஏற்புக் கோட்பாடும் தமிழ்மூக் கொள்கையும்

- ஒரு கண்ணேராட்டம் -

வெரலாற்று எழுத்தியலில் (Historiography) புதிய ஒரு சகாப்தத்தினை தோற்றுவிக்க அடிப்படையாகவிருந்த ஒரு கோட்பாடு தான் ஆர்னல்ட் ரொயின்பீ (Arnold Toynbee)யின் சவால் ஏற்புக்கோட்பாடு (Challenge and Response Theory) ஆகும். பிரித்தானியாவைச் சேர்ந்த, சூழலியல் வாதியான ரொயின்பீ உலகின் பல பாகங்களுக்கும், நதிப் பள்ளத்தாக்குப் பிராந்தியங்களுக்கும் வருகை தந்து அங்குள்ள இயற்கை முறைமைக்கும் மனித வாழ்வியலுக்கு மிடையான தொடர்புகளையும், சாதக - சாதகமற்ற நிலைகளையும் அவதானித்ததன் அடிப்படையில், உலக நாகரிக வாழ்வின் வரலாற்றை பல தொகுதிகளாக எழுதி வெளியிட்டார். அவருடைய Study of History என்ற இந்த நூல் 13 பெருந்தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது. மேற்குலக நாடுகளினதும், கீழைத் தேயங்களினதும் மனித நாகரிக வாழ்வியலின் பரிநாமத்தினையும் அதன் பரிமாணத்தினையும் பற்றி இவற்றில் மிகவும் விரிவாக ஆராய்ந்த ரொயின்பீ தனது புதிய கோட்பாடான சவால் ஏற்புக் கொள்கையை முன் வைத்து அதன் செயற்பாட்டினை அவ்வதாரணங்களுடாக எடுத்துக்காட்டி நிறுவியுள்ளார்.

ரொயின்பீயினுடைய கோட்பாட்டின்படி இயற்கைத் தேர்வுக்கும் மனித வாழ்வுக்குமிடையே மிக நெருங்கிய தொடர்பு காணப்பட்டமை சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. அதன்படி மனித வாழ்வின் பரிமாணம் அல்லது அதன் போக்கு இயற்கை விதிக்கும் சவால்களினாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது என்பதை அவதானிக்க முடிந்தது. இயற்கையின் சவால்கள் எல்லா வகையான ஜீவராசிகளையும் எதிர் கொண்ட போதிலும், அவை மனிதனை எதிர்கொண்ட விதத்தில் மட்டுமே அவற்றிற்கு எதிர் விளைவு

கள் ஏற்படக் காரணமாகவிருந்தது. மனித பரிமாணத்தில் சிந்தனை வளர்ச்சி, கருவிகளின் கண்டுபிடிப்பு, இயற்கைத் தேர்வினை வெற்றி கொள்ளும் திறன் என்பன போன்ற செயற்பாடுகள் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படையாக இருந்த காரணி இச் சவால் ஏற்புக்கொள்கையே என ரொயின்பீ விளக்குகின்றார். அதாவது இயற்கைக்கெதிராக மனிதன் மேற்கொண்ட எதிர் நடவடிக்கைகளின் தோற்றப்பாடே அறிவியல் சாதனைகள் என்பதனை ரொயின்பீ மறைமுகமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். உலகில் புராதன நதிப்பள்ளத் தாக்குகளில் வாழ்ந்த மக்கள் கூட்டத்தின் எதிர் நடவடிக்கைகளே

செ. கிருஸ்னராசா

ஆங்காங்கு நாகரிக வாழ்வு உதயமாவதற்குக் காரணமாகியது என்பது ரொயின்பீயினுடைய கோட்பாட்டின்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். இவ்வடிப்படையிலேயே உலக நாடுகளின் வரலாற்று வளர்ச்சிப்போக்கு அமைந்து கொண்டது என்பதும் அன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கருத்தமைவாகவிருந்தது. நாடுகள் பற்றிய வரையறை, தேசியம் பற்றிய வெளிப்பாடு, மொழிவளர்ச்சி பற்றிய அளவீடு, மதம் பற்றிய கோட்பாடு யாவும் ரொயின்பீயின் சவால் - ஏற்புக்கொள்கையின் ஊடாகவே சட்டகப்படுத்தப்பட்டி ருந்தன. ஆனால் அன்மைக்காலத் தில், உலகுபற்றிய நோக்கவிதானத் தைப் பொறுத்தவரையில் ரொயின்பீயினுடைய இயற்கைத் தேர்வினை விட - அதற்கும் அப்பால் உள்ள இன்னொரு புதிய முறைமை - மக்கள் வாழ்வு தொடர்பாக, நாடுகளின் தொற்றம் தொடர்பாக, அறிவியல் சாதனைகள் தொடர்பாக இணைக்கப்பட்டுள்ள முறைமை எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய ஒரு புதிய முறைமையின் பின்னணியிலேயே இன்றைய யப்பான் அதன் பரிமாணத்தை வளர்த்தெடுத்துக் கொண்டுள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது. அதே போன்ற தொரு புதியமுறைமையின் செயற்பாடு இன்று தமிழ்மூர் என்ற கொள்கை வடிவத்தினை உருப்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் நடைமுறைகள் வெளிப்படுத்த முனைந்துள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது. எனவே இச் சிறிய கட்டுரையின் கண் உலகநோக்குப் பற்றிய அப்புதிய முறைமைக்கும் 'தமிழ்மூர்' என்ற கொள்கை வடிவத்திற்கான நடைமுறையாகக்கஞ்களுக்குமிடையே உள்ள இயைபு விதியமைவுகளை ஆராய்வது நோக்கமாகின்றது.

புதிய விதி

ஒரு நாட்டினதோ அல்லது மக்களதோ மேம்பாடு இப்பொழுது இயற்கை விதியில் தங்கியிருக்க வில்லை என்பது அன்மைக்காலக் கருத்தோட்டமாக உள்ளது. அதாவது கட்டிட தளத்துக்கான சுதூரமாதிரி கள் (Building Blocks) எங்கிருந்து தோற்றப்பாடு பெற்றது என்பதை விட, அவற்றை வைத்து எங்கெங்கு வேண்டுமானாலும் உருவாக்கிக் கொள்ளப்படும் கட்டுமாணத்தின் செயற்பாடே அல்லது அதன்

திருத்தாட்டுவு..

“செந்துமிழ்வகுவு இந்தி வுஞ்சிடையில்

கந்துப் பகுதியில் இருங்கனும் - அவர் வெந்தும் நூக்கே நூயவுக்கொண்டிரும் வெந்தும் சீர்க்கும் கனியபைபோம்! உந்தும் உணவும் உருவும் அவர்பால் உண்டும் ஏற்கேறே முழுக்குவேணும்! -

அவர்

கந்தும் கண்ணர் செந்தி ஏத்தும் சீர் யெழுந்தே வழக்குவேணும்!

என்ற பாவலரேறுவின் பாவரிகளில் நெஞ்சம் தோயந்த நிலையில் தமிழகத் தமிழர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட அறைக்கவலை விடுத்தோம்.

“மானவணர்வள்ள தமிழர்களே!

நம் அண்டை நாடான ஈழநிலத் தில் தமிழனுமே இல்லாமல் செய்வதற்கான அனைத்து முயற்சிகளும் மிக மிகத் திட்டமிட்டுக் கட்டுப்பாடுனிச் செய்யப்படுகின்றன. ‘இந்தி’யெப் பார்ப்பன் வெறி அரசின் கரவான கைக்கோப்போடு சந்திரிகா அரசு, கோரக் கொலைவெறியாட்டத்தை தமிழ்க்குலத்தின் மீது நடத்துகிறது.

சிங்களப்படை வீரர்களின் துழுக்கியிலிருந்து பீறிட்டுக் கிளம்பும் குண்டுகளாலும் பீரங்கிகளின் வெட்டுழுவிலிருந்து வெளிக்களம்பும் வேட்டோசையாலும் ஏதுமறியா தமிழர்

கழுத்துறிமுர்களீன் துயரங்களை

கள் அலறித்துடித்து மடிந்தழிகிறார்கள். தப்பிப்பிழைத்து ஆலயங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலும் தஞ்சம் புகுந்தவர்கள், சிங்கள் வெறிப்படைவான்வழியே வீசும் ‘பெற்றோல்’ குண்டுகளுக்கும் ‘செல்தாக்குதல்களுக்கும் உள்ளாகி கொலையுண்டு வருகின்றனர். குவியல் குவியலாம்த் தமிழர்கள் பின்ம் அடக்கம் செய்யவும் முடியாத நிலையில் அழுகி நாறி பின்வாடையில் தகிக்கிறது தமிழீ நாடு.

தமிழர்களுக்கென்று ஒரு நாடு அமைந்திடக் கூடாதென்பதில் சிங்கள இனவெறிக் காடையர்களை விட இந்தியப் பார்ப்பன் வெறிக்கூட்டம் மிகமிக விழிப்போடும் கரவோடும் இயங்கி வருகிறது.

தமிழினத்தில் தவறிப் பிறந்திட்ட தமிழகத்து தறுதலைகள் சிலரும் தங்களின் கருகிய அரசியல் ஊதியத் திற்காக மானப்போர் புரியும் ஈழத் தமிழர்களின் விடுதலைப் போரை இழித்தும், பழித்தும், எதிர்த்தும், காட்டிக் கொடுத்தும் வருகின்றனர்.

தமிழா!

உலகில் வேறெந்த இனமாவது இப்படிப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு ஆட்பட்டதாய் வரலாறு உண்டா?

சொந்த மண்ணிலே வாழ்வரிமையற்று, உன்னின மக்கள் ஈவிரக்க மற்ற முறையில் கொடுந்தாக்குதலுக் குட்பட்டு அலறித்துடித்து மடிகின்ற அவல ஒலங்கள் உன் காதில் விழவில்லையா?

உன் சொந்தத் தமையனும் தம்பியும் தங்கையும் அக்கையும் உகுத்தகண்ணீரிலும் செந்தீரிலும் ஈழம் மிதப்பது தெரியவில்லையா?

செந்தமிழினத்தை சீரழிக்கும் சிங்களக் காடையரின் வெங்கொடுமைச் செயல் உன் நெஞ்சில் சினத்தீயை எழுப்பவில்லையா?

பீறிட்டுக் கிளம்பும் எரிமலையின் சீற்றத்தோடு எழுந்துவா தமிழா!

கொதித்துச் சூடேறிக் கனல்கின்ற உன் நெஞ்சக் குழுறலை உலகுக்கு ணர்த்த வா தமிழா!"

சிங்கள இனவெறி சந்திரிகா அரசின் கொலைவெறியால், துழுக்கி, செல் பீரங்கித் தாக்குதல்களால் சீரழிந்த தமிழன்த்தின் துயரங்களை விளக்கித்தான் இந்தக் காயக்கட்டு ஊர்வலம் நிகழ்ந்தது.

"குவியல் குவியலாய் மாண்டு வரும் தமிழர்க்குக் குரல் கொடுக்கக் குடும்பம் குடும்பமாய் பங்கேற்பீர்!

கட்சியை, சாதியை, மதங்களை மறந்து இனத்தைக் காக்க இணைந்து வாருங்கள் தமிழர்களே!"

என்ற அறைகுவலை ஏற்றது தமிழனம்.

கடந்த 28-07-1995 பிற்பகல் 3.00 மணி

தமிழ் நாட்டின் விழுப்புரம் நகரில் தொடர்வண்டி நிலைய முகப்பு வாயிலருகே இனமானவணர்வு கொண்ட தோழர்கள் குழுமத் தொடங்கினர்.

பலவேறு அமைப்புகளில், அரசியல் தளங்களில் இயங்கி வரும் தோழர்கள் ஈழதமிழினத்திற்கு ஆதரவாக, இல்லை இல்லை தம்மினத் திற்கு ஆதரவாக ஒருங்கு கூடினர்.

சிங்கள இனவெறி ப்படையால் தாக்கப்பட்ட தமிழர்கள் போல காயக்கட்டுக்கங்களுடன் அவர்கள் அனியாய் சென்றார்கள்.

"ஆழக்கடலும் அரசுப் பிரிவும் அவர்க்கும் எமக்கும் தடையில்லை

- எம்

வேழப் பெருந்தோன் எழுந்தாஸ், தமிழர் வெற்றி நடைக்கெதர் நடையில்லை"

என்ற பாவலரேறுவின் பாவரிக் கேற்ப நடையிடத் தொடங்கியது ஊர்வலம்.

உள்ளத்தில் கனன்று கொண்டிருந்த உணர்வுகளின் உணர்ச்சி முழக்கமாய் பீறிட்டுக் கிளம்பியது.

தமிழா தமிழா ஒன்று படு!

தமிழர் உரிமையை வென்று விடு!

பறிக்கப்பட்டது தமிழனின் உரிமை! மீட்டெட்டுப்பகு தமிழனின் கடமை!

வெஸ்ஸட்டும் வெஸ்ஸட்டும்!

விடுதலைப்புலிகள் வெஸ்ஸட்டும்!

மஸரட்டும்! மஸரட்டும்!

தமிழீழம் மஸரட்டும்!

மைய மாநில அரசுகளே!

சமக்கமிழுவைக் கொண்டுதுவிக்கும் இலங்கை அரசுடனான அரசியல் உறுபுகளைக் குண்டித்துக் கொள்ள!

தடையை நீக்கு! தடையை நீக்கு! விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்திற்கு தடையை நீக்கு!

நீண்ணுக்குரும்

உடன்படு! உடன்படு!
சமவிடுதலைக்கு உடன்படு!

என விண்ணண முட்டிய முழக்கங்களோடு விழுப்புரம் நகரை உலாவரத் தொடங்கிய எழுச்சிப்பேரனி, கடும் மழைக்குள் நனையத் தொடங்கியது. நெருப்பு மழைகளுக்கிடையில் கருகும் ஈழத்தமிழனை நினைந்து கொட்டும் வான் மழையில் நனைந்து கொள்கை முழக்கமாய் இனவனர் வைப் பறைசாற்றினர்.

தமிழ்யக்கப் செயலர் தமிழ் வேங்கை தலைமையேற்கப் பறப்பட்ட இவ்வணர்வுப் பேரனியை, தமிழ்நாட்டின் முன்னாள் அமைச்சர் திரு. க. பொன்முடி அவர்கள் தொடக்கி வைத்து முழக்கமிட்டார்.

ஹர்வலத்தின் இறுதியில் கொட்டும் மழையிலும் குரல்கொட்டி நடாத்தினர் கூட்டம். இதில் மறு மலர்ச்சி தி. மு. க. வழக்குரைஞர்

பாலாஜி, விடுதலைச் சிறுத்தைகளின் வடமண்டலச் செயலர் வழக்குரைஞர் ச. ஸாரன்சு, த. தே. பொ. கட்சி இராஜேந்திரசோழன், திராவிடர் கழகம் (இரா) வீ. அழகரசன், ம. க. இ. க. நடராசன், பேராசிரியர் தழைமலை, நெம்புகோல் த. பாலு, புரட்சிகர இளைஞர் முன்னணி இரா. கவிச்செல்வன், பெரியார் அண்ணா பேரவை வீ. ஆர். இரவிச் சந்திரன், த. அன்புகணபதி, சி. அப்பாவு ஆகியோர் குரலார்த்தனர். புதுவை சீனு. தமிழ்மணி, புதுவை சீனு தமிழ்நெஞ்சன், கோ. தாமரைக்கோ ஆகியோரும் வந்திருந்தார்கள்.

எம்மியக்கத் தளபதிகள் - தோழர் கள் 'பிரபா' தண்டபாணி, இரா. காமராச, ஜோசப் ஆகியோர் பேரனியை ஒழுங்குபடுத்தி வந்தனர்.

கூட்ட இறுதியில் நிறைவேற்றப்

பட்ட தீர்மானங்கள்

1. ஈழத்தமிழின்தை அழித்துவரும் சிங்கள இனவெறி சந்திரிகா அரசுடனான அனைத்து அரசியல் உறவுகளையும் இந்திய அரசு துண்டித்துக்கொள்ள வேண்டும்.
2. ஈழத் தமிழர்களுக்கு உண்மையான, நிலையான பாதுகாப்புக்கு, பிரபாகரனின் தலைமையிலான தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரிப்பதன் மூலம் தனித் தமிழ் முத்தை அங்கீகாரிக்க வேண்டும் என இந்திய அரசை கேட்டுக் கொள்கிறது.
3. இந்திய மன்னில் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கு விதித்துள்ள தடையை நீக்கி உண்மையான ஆதரவை ஈழத்தமிழர்களுக்கு அளிக்க இந்திய அரசை கேட்டுக்கொள்கிறது.

தியது. அதில் ஈழத்தமிழர் படுகொலையை முதன்மைப்படுத்தியே 2 நாள் நிகழ்ச்சிகளும் நடந்தன. அவைகடலென வந்த தமிழர் கூட்டம் புலிகள் என்ற சொல் வந்தாலே கருவீ எழுப்பி முழக்கமிட்டனர். உணர்ச்சி கவிஞர் காசி ஆனந்தன் அவர்களும் இப் பேரனியில் கலந்து கொண்டார்.

திரிகா, நரசிம்மாவ் கொடும்பாவி களை எரித்தும் போராட்டங்களை நடத்தி வருகிறார்கள்.

இரத்த தானம், மற்றும் உதவி களை செஞ்சிலுவை சங்கத்தின் வழியாக அனுப்ப ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டுள்ளன.

நவம்பர் 1-ம், 2-ம் திகதிகளில் சென்னையில் உலகத் தமிழர் பேரவை சிறப்பான பெரும் பேரனியை நடத்த

6-11-95 அன்று திராவிடர் கழகத் தினால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட மாபை ரும் பேரனி தமிழகமெங்கும் நடாத்தப்பட்டது. தருமபுரியில் மாவட்ட இளைஞரனிச் செயலாளர் அ. தமிழ்ச்செல்வன் இப்பேரனிக்கு தலைமை தாங்கினார்.

இருந்தது. இவ்வளைத்துச் செயற்பாடுகளையும் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் ஒருங்கமைத்துச் செயற்படுத்தி வருகின்றது. பெருந்தொகையாக அதாவது 5 லட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்து அனுபவிக்கும் துன்பதுயரானிலை குறித்து தமிழ்மீ விடுதலைப்புலிகளின் அரசியல் பொறுப்பாளர் திரு. கு. ப. தமிழ்ச்செல்வன் ஐ. நா. பொதுச்செயலாளருக்கு விரிவான கடிதம் ஒன்றை அனுப்பியிருந்தார். யாழ் மாவட்ட பொதுசன அமைப்புக்களின் ஒன்றியமும் அகதிகள் துயர நிலை குறித்த கடிதம் ஒன்றை ஐ. நா. செயலாளர் நாயகம் கலாந்தி பூர்வரஸ் பூர்வரஸ் காலிக்கு அனுப்பியிருந்தனர்.

யாழ் குடாநாட்டில் மாரிகாலம் ஆரம்பித்திருப்பதால் மக்கள் பெருமளவு துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றனர். உணவுப் பற்றாக்குறை வெகுவாகப் பாதித்துள்ள வேளையில் மாரிகாலம் பொதுவாகச் சுகாதாரம் சீர்கெடுவும், தொற்றுநோய்கள் பரவுதற்கும் வாய்ப்புக்கள் உண்டு. இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இடம் பெயர்ந்துள்ள இந்த நிலையில் சுகாதார சீர்கெடு என்பது அச்சுறுத்

தலாக அமைந்திருந்தது. பெருமளவிலான மக்கள் அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்த நிலை கண்டு சர்வதேச மட்டங்களில் பலபாகங்களில் இருந்தும் கவலை தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தோடு ஐ. நா. பொதுச்செயலாளர் பூர்வரஸ் பூர்வரஸ் காலி இடம் பெயர்ந்த மக்களுக்கு உடனடியாக உதவ நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுமாறு உலக உதவி வழங்கும் நிறுவனங்களைக் கேட்டிருந்தார். இதையொத்த கோரிக்கையை அமெரிக்க நிர்வாகமும் விடுத்திருந்தது. இது குறித்து கருத்து வெளியிட்டுள்ள கிளின்டன் நிர்வாகம் இலங்கையில் தற்போது சண்டையினால் இடம் பெயர்ந்த மக்களுக்கு நிவாரணங்களை வழங்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள அமைப்புக்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குமாறு கோரிக்கை விடுத்திருந்தது.

இவ்விடயத்தில் எழுந்த முக்கிய பிரச்சினை, இவற்றை தடுத்து நிறுத்துவதில் சந்திரிகா அரசு காட்டிய தீவிர ஆர்வமே ஆகும். வலிகாமத்தில் இருந்து இடம் பெயர்ந்தவர்களை அகதிகள் என உதவி பெற அருகதையற்றவர்கள் எனக் கூறிய தோடு அவர்கள் ஒரு நாட்டின் எல்

லையை விட்டு கடந்தால் மட்டுமே அகதிகளாகக் கொள்ள முடியும் எனவும் வாதாடினார். இக்கற்றை அடியொற்றி கதிர்காமரும் தனது பங்கிற்கு நிலைமை அப்படியானது தான் என்று தனக்குப் போடும் எலும்புத் துண்டில் பாதிப்பு வராது பார்த்துக் கொண்டார்.

இந்த நிலை சந்திரிகா அரசின் இன வெறித் தோற்றுத்தை அறிய உதவியது. வாழ்விடங்களை இழந்தும், மாரி மழையில் நனைந்து, சுகாதாரச் சீர்கெடுகளால் துன்புற்றும், உணவு நெருக்கடியால் அல்ல ஹற்றும் நிற்கும் மக்களுக்கு உதவமுன் வருபவர்களை தடுத்து நிறுத்த முயன்றது. இந்த நிலையில் தமிழர்கள் எனது நாட்டு மக்களே என சந்திரிகா அரசு கூறிக் கொள்வது ஒனாய்க் கூச்சலாக உலகின் செவிகளில் ஒலித்திருக்கக் கூடும். *

இயற்கையும் புலம்பெயர் வாழ்வும் - 2

நதிகள்

சொல்லும்

பாடம்

கே. எஸ். துரை

பது சிறப்புப் பெயராயிற்று.

இன்று தமிழ்மூத்தில் மட்டும் நமது மக்கள் நிலைப்பெறவில்லை. ஜிரோப்பா, ஆசியா, அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா எனப் பலவாறு கண்டப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். இப்படியாகப் பிரிந்துபோன சமூகத்தைக் கூறுபடுத்திக் காணும்போதே எண்ணங்களில் நாற்றமெடுக்கிறது. வாழ்வு விரக்கியும், வரட்சியுமாக விஞ்சி நின்று விடுகிறது. புலம் பெயர் மக்களையும், தாயகத்தோடு சேர்த்து ஒரே நதியாக இணைவு படுத்துவதன் மூலமே தேசந் தொலைந்த தலைமுறையொன்று உருவாகாது தடை போடலாம். தாயகமாம் தமிழ்மூத் தலைமை நதியினால், ஒவ்வொர் புலம்பெயர் நாடுகளின் மக்கள் குழுக்களும் அதன் ஒவ்வொரு கிளை நதிகளாக மாறிப் புதுவலு சேர்க்க வேண்டும்.

இலட்சியத்தை நோக்கி, உறுதியுடன் ஓடும் தலைமை நதியுடன் புதிதாய் ஊற்றெடுக்கும் கிளை நதிகள் தமிழைத் தயங்காது இணைத்துக் கொள்வதே இயற்கை. புது வெள்ளமும், புதிய சங்கமுமே ஒரு நதியின் வேகத்தை மேலும் மேலும் விரைவுபடுத்தும்.

வெளிநாடுகளில் நாம் பெறும் வளம் தரும் ஆற்றல்களை தாய் நதிக்குப் பலம் சேர்க்கும் வகையில் பாயவிட்டால் புலம்பெயர் வாழ்வு கடர்மை பெற வேறென்ன வேண்டும்.

இம்? போர் ஆபத்தாக இருக்கலாம்; மாபெரும் ஆறுகள் எல்லாம் அபாயம் நிறைந்த பாதைகளால் தான் பயணம் செய்கின்றன. ஆபத்துக்களை வென்றே அவை இறுதி இலட்சியத்தையும் அடைகின்றன.

மேலிருந்து பார்க்கும் போது கிளைகளைக் கொண்ட நதி முக்கோண வடிவில் தோற்றும் காட்டும். வரைபடமின்றி உலகத்தைச் சுற்றி வரும் பறவைகளும் நதிகளின் அமைப்பிலேயே முக்கோண வடிவ மெடுத்துப் பறந்து செல்வதைக் காணலாம். வானில் கிளைபரப்பி, பூமியைக் குடைந்து, வேரோடும் மரங்களின் கிளைகளின் கிளைகளும், வேர்களும் நதிகள் போலவே முக்கோண வடிவில் அமைதல் காண்க.

இயற்கையிடமிருந்து இரவுல் வாங்கிய இந்த அறிவின் துணையோடு தான் மனிதன் வடிகால்களை அமைத்தான். விஞ்ஞான உபகரணங்களுக்குள் நதிகளின் வடிவில் மின்னோட்டத்தைப் பாய்ச்சி அற்புதமாக இயங்க வைத்தான். இப்படியொரு மூலச் சூதித்திரத்தாலேயே நமது நாம்பு மன்னலமும் வடிவ மைக்கப் பட்டிருப்பதையும், உயிரினங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதை

யும் ஏனோ நிறையப்பேர் மனங்கொள்வதில்லை. இவைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இது விதி. இதற்குப் புலம்பெயர் வாழ்வு மட்டும் விதிவிலக்கானதல்ல.

இதுவரை உலகத்தில் செய்து முடிக்கப்பட்ட அனைத்துக் காரியங்களுமே, முதலில் செய்ய முடியாதன்று கருதப்பட்டவை தான்.

அவை எப்படிச் செய்யப்பட்டன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் போதே, மனிதன் தனது எண்ணற்ற ஆற்றல்களையும் அளந்து விடுகிறான். “மூன்று பேர் ஒருவருக்கு ஒரு வர் உதவி செய்தால் அவர்களால் ஆறுபேர் சமக்கக்கூடிய பாரத்தைச் சுமக்க முடியும்” என்பது பழைய மொழி. ஆனால் அண்மைத் தாவுகளோ மனித பலத்தை மேலும் மேலும் அதிகரித்துக் காட்டுகின்றன. தாய் நதியும் கிளை நதியும் இணைந்து நுட்பமாக உருவாக்கிக் கொள்ளும் பெருவிசையைப் போல, மனிதனும் தனது தசைநார்கள் அனைத்தையும் ஒரே விசையில் இயக்கினால் அவனால் 25 தொன் எடையுள்ள பொருளை ஒரே மூச்சில் தூக்கிவிட முடியுமென்றும் கூறுகிறது. நமது தேசத்தை விடுவிக்க நமது சக்தியே போதுமென்பதற்கு இதைவிட வேறென்ன சான்று வேண்டும்?

தமிழ்மூத்தை அமைப்பதற்கு வாய்ப்பாக என்றோ ஈழத்தை இந்தியாவிடமிருந்து பிரித்தெடுத்து விட்டது கடல் பாக்குநீரினை வடிவில் இயற்கை அந்தச் செய்தியை எமக்காகவே எழுதி வைத்து விட்டு, தமிழ்மீ விடுதலைக்காகக் காத்திருக்கிறது. நாமோ கடல்கள் சொல்வதையும் படிப்பதில்லை; நதிகள் சொல்வதையும் பார்ப்புதல்லை. காலந்தப்பிய சிந்தனைகளின் அலைக்கழிவிலும், அச்சத்திலும் கழிந்து போகிறது நமது வாழ்வு.

புலம்பெயர் சமூகத்தையும், இரண்டாவது தலைமுறையான குழந்தைகளையும் தாய் நதியின் இலட்சியத்தில் சங்கமிக்கும் கிளைகளாக வளர்ந்தெடுக்கத் தவறுவோ மாயின் அதனால் பாதிக்கப்படப்போவது நமது பேரக் குழந்தைகளே! தாய் நதியோடு தொடர்பில் வாத கிளை நதிகளைக் குளம், குட்டைகள், அடர்சேறுகளாகத் தனி மைப்படுத்திக் காட்டுவதன் மூலம், ஆங்காங்கே எச்சரிக்கை விளக்குகளை ஏற்றி வைத்திருக்கிறது இயற்கை.

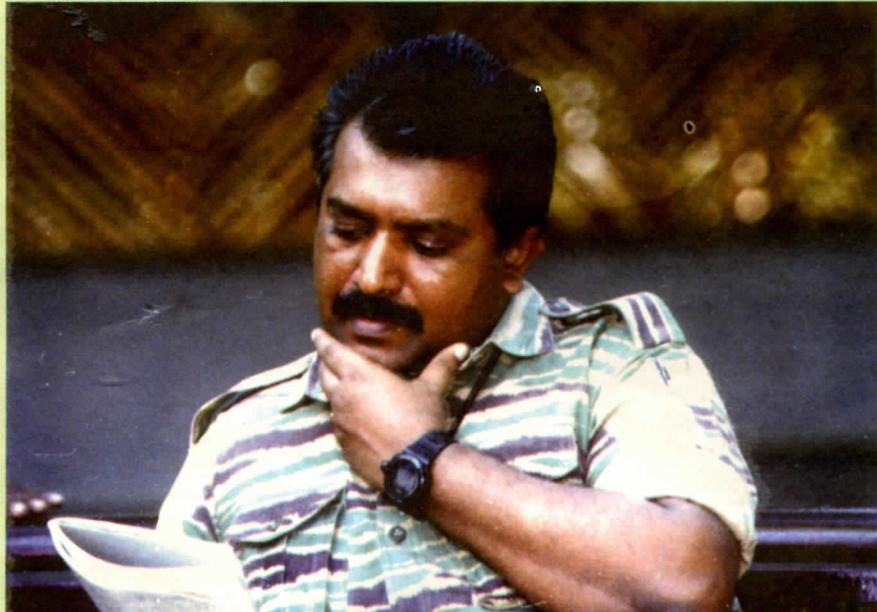
ஒய்வில்லாது அலைகளை இயக்கி, இறுதி இலக்கைத் தொட்டுவிடும் நதிகளிடம் புலம்பெயர் வாழ்வு படிப்பதற்கு நிறைய இருக்கிறது.

(மேலும் உண்டு)

“அனுபவங்களின் இந்த முதிர்ச்சி நிலையில்தான் நான் இயக்கத்தை ஆரம்பித்தேன்”

சிறு வயது முதல் இந்தியப் போராட்ட வரலாறு என்னைக் கவர்ந்திருந்தது. இப்போராட்டத்தில் நேதாஜி அவர்கள் கொண்டிருந்த பங்கு என்னை ஆழமாகத் தொட்டது. அந்தக் காலத்தில் நான் வீட்டில் மிகவும் கட்டுப்பாடான சூழிலிதான் வளர்ந்தேன். வெளியாரோடு கலந்து பழக எனக்கு அனுமதி இருக்கவில்லை. இளம் பெண்களைக் கண்டால் வெட்கப் படுவேன். என் தந்தையின் நல்லொழுக்கம் என்னை நெறிப்படுத்தியது. வெற்றிலை கூடப் போடமாட்டார். ஒழுக்கங்களை நான் அவரைப் பார்த்தே உருவாக்கிக் கொண்டேன். ஓர் அரசு ஊழியராக, மாவட்ட நிலை அதிகாரியாக அவர் இருந்தார். என் தந்தையார் கொஞ்சமும் ஒளிவு மறைவு இல்லாதவர். நேரமையானவர். எமது ஊர் மக்கள் இப்படிச் சொல்லிக்கொள்வார்கள்: “அந்த மனிதர் நடந்தால், அவர் காலின் கீழே உள்ள புல்லுக்குக்கூட நோகாது”. ஆம் அப்படிப்பட்ட தந்தைக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு மகன் பிறந்தானே என்றுதான் மக்கள் பேசிக்கொண்டார்கள். அவர் கண்டிப்பானவராக இருந்தார். அதே வேளை நெஞ்சைத் தொடுகுஇன்ற ஓர் ஆற்றலும் அவரிடம் இருந்தது. நண்பன் ஒருவனைப் போல், பக்கத்தில் உட்கார்ந்து நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அவர் என்னை நல்வழிப் படுத்தினார்.

சுபாஷ் சந்திரபோஸின் வாழ்க்கை என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. சிறுவனாம் இருந்தபொது காந்தி அடிகளின் உண்மை-பிரமச்சாரியம் பற்றிய நூல்களைப் படித்தேன். சின்னவயதிலேயே ஆன்மீகத்தைத் தேடிப் போய், ஸற்றில் துறவு வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்றுத் திரும்பிய சுபாஸ் சந்திரபோஸை எனக்குப் பிடித்திருந்தது. ஆனாலும், வாழ்க்கையில் துன்பமும் தொல்லையும் குழந்தபோதெல்லாம் அவர் மீண்டும் மீண்டும் ஆன்மீகத்தையே நாடினார். சுபாஷின் வாழ்க்கை மிகவும் என்னைக் கவர்ந்தது. என் நெஞ்சில் சுபாஷ் நிலைத்த மனிதனானார்.

அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் (நூல்வடிவில் வந்தவை) அப்படியே நெஞ்சில் பதிந்தன். “கடைசித் துளி இரத்தம் இருக்கும் வரை என் மன்னுக்காக நான் போராடுவேன்” என்ற சுபாஷின் வீர உரையை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லலாம். நினைவுக்கு வரும் போதெல்லாம் இந்தச் சொற்கள் என் நெஞ்சைச் சிலிர்க்கவைத்தன. அதை “பகவத்சிங்கின்” வரலாறு என்னை ஆகர்சித்தது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், அநீதியாளர்களை மோதியவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளையே, அந்த நாட்களில் நான் சுற்றிச் சூழன்று கொண்டிருந்தேன்.

இதற்கெல்லாம் ஒரு காரணம் இருந்தது. எமது தாயகத்தில் சிங்களவர்கள் அப்போது எம்மை மிகவும் கொடுமையாக நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அக்கொடுமைகள் பற்றிய செய்திகள் அவவப்போது பத்திரிகைகளிலும் நூல்களிலும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. ஒரு கட்டத்தில் 1958-ல் நடைபெற்ற பயங்கர தமிழர்படுகொலைகள் பற்றி நான் படிக்க நேர்ந்தது. அந்த நிகழ்ச்சிகள் எத்தனை கொடுரமானவை தெரியுமா? கோயிலில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த பூசை செய்யும் ஒரு பிராமணரைத்

தட்டி எழுப்பிய கொடிய சிங்களவர்கள் என்னைய் ஊற்றி எரித்துக் கொன்றார்கள். பாணந்துறை என்ற இடத்தில் இந்த நிகழ்ச்சி நடந்தது.

கடவுள் பக்தி உள்ள, சமய உணர்வுள் எமது மக்களின் கோயில் அர்ச்சகரையே கொன்றுவிட்டார்களே கொடியவர்கள். நாங்கள் என் இவர்களைத் திருப்பித் தாக்கக்கூடாது? என்று என்னைத் தலைப்பட்டோம். இந்த இனவெறிக் கலவரத்தில் இன்னொரு கொடுமையும் நிகழ்ந்தது. ஒன்றும் தெரியாத பிஞ்சக்தமிழக் குழந்தை ஒன்றைச் சிங்களவெறியர்கள் துடிக்கத் துடிக்க தாரில் தோய்த்துக் கொன்றார்கள். இந்திகழ்ச்சிகள், என் நெஞ்சிலும் என் நன்பார்கள் நெஞ்சிலும் அந்தச் சின்ன வயதிலேயே நெருப்பை மூட்டிற்று. ஒன்றுமறியாத அப்பாவிகளைக் கொல்கின்றார்களே. திருப்பி நாம் என் இவர்களை ஓங்கி அடிக்கக்கூடாது? என்று என்னைத் தொடங்கினோம்.

இந்தக் கால கட்டத்தில்தான் இந்தியப் போராட்ட வரலாறும் என்னர்வகுஞ்சுகு ஏருவாயிற்று. ஒவ்வோர் ஆண்டும் இந்திய சதந்திரநாளில் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய கட்டுரைகளை வெளி

யிட்டு வந்தன. அவற்றைப் படிக்கும் வாய்ப்பு அப்பொழுது எனக்குக் கிடைத்தது. திருப்பூர்க் குமரனை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவனுடைய அகிம்சையிலும் ஓர் இரும்பு உறுதி இருந்தது. ஆயுதப் போரின் அனுபவங்களைப் பற்றி நான் கற்ற நித அதேவேளை, அகிம்சைப் போரின் ஒழுங்குணர்வாலும் கவரப் பட்டேன். இப் போராட்டங்களில் காணப்பட்ட மன உறுதியும் துன் பங்களின் நடுவில் நிற்கும் துணிச்சலும் என்னை உணர்ச்சிசைப்பட்டுத் தின. சின்ன வயதிலேயே இத்தகைய உணர்வுகளில் தோய்ந்துதான், சிந்திக்கத் தொடங்கினேன். ‘நாமும் ஆயுதப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினால் என்ன?’ நெப்போலியனின் எழுச்சி - வீரச் செயல்கள் பற்றி அன்று நான் படித்தவை இன்றும் நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கின்றன.

மகாபாரதத்தில் வீமன், கர்ணன் ஆகிய பாத்திரங்களைப் படித்த போது ஒரு மன நிறைவு ஏற்பட்டது. பாரதத்தில் வரும் ஒவ்வொரு கதா பாத்திரங்களை ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாகப் பார்ப்பார்கள். தன்னிழப்புக்கு - உயிர்த் தியாகத்துக்கு ஒவ்வொரு மனிததுவியும் தயாராக இருந்தானே கர்ணன் - அவனை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. விவேகானந்தரின் பொன்மொழிகள் சில வற்றைப் படித்தேன். இளைஞர் அணி ஒன்றைத் திரட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் மெல்ல மெல்ல அரும்பிற்று. ஆம், அப்பொழுது எனக்கு 16 வயதுதான்.

கிருபானந்தவாரியாரின் சொற் பொழிவுகளைக் கேட்டிருக்கின்றேன். அரசியற் கூட்டங்களுக்குப் போயிருக்கிறேன். எங்களூர் மேடையில் அரங்கேறிய “சோக்கிரட்டமல்” போன்ற நாடகங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

இப்படித்தான் நாங்கள் உருவாகி னோம். எமது வரலாற்றுப் பின்னனியே எம்மை ஆயுதபாணிகள் ஆக்கிற்று. நாங்கள் சிந்தித்தோம். ஆயுதங்கள் இன்றி நாம் வெறுங்கையோடு பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இருப்பதால் தானே, ஆயுதங்கள் உள்ள சிங்களாவர்கள் எங்களைக் கொடுமையாகத் தாக்குகின்றார்கள். நாம் ஏன் வெறுங்கைகளோடு இருக்கவேண்டும்? ஆயுதங்களை - ஆயுதங்களால் முறியடிப் போம்! ஆம்; அனுபவங்களின் இந்த முதிர்ச்சி நிலையில்தான் நான் இயக்கத்தை ஆரம்பித்தேன். ★

உணர்வைழல்

- செ. பொ. சிவனேசு

எதைவியண்ணி முடங்க நான் என் கலங்க?

இழந்து போனேன் வயற்பரப்பை ஆயினும், மண்வெட்டியை அல்ல பறிகொடுத்தேன் கடற்பரப்பை படகினை அல்ல எரிக்கப்பட்டவை எனகு ஆஸைக்கோ எனது பொறுகள் அல்ல!

எனகு முனை, எனகு உணவுவும் நாம்பு, நாடி, குருதி

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எனது உழைப்பு இன்னமும் என்னவையே சுகம், தீர்ம், திடம் தீரண்ட குலையை பின்னுக்கு குதி தன்னாப் போர்ப்படை இன்னமும் எனக்காகவே!

பிறகு,

எதைவியண்ணி முடங்க நான் என் கலங்க?

காதலீன் புதீய பரீமாணம்

இப்போதெல்லாம்

அவனை அடிக்கடி காண முடிவதில்லை
சற்றுத்தொலைவில்
வேறொரு முகாமிற்கு
மாற்றப்பட்டிருந்தான்.
என் பாதைகளை
மாற்றியும் கூட,
அவனை அடிக்கடி காண முடிவதில்லை.

முகாமின் வரசலில்
அவனது வாகனமோ
தோழர்களோ
நிற்கக்கூடிடும்.
எல்லாவற்றையும் தரண்டிய
தேடலாம்
என் பார்வை விரியும்.
அவனுடைய
ஒவ்வொரு அசைவும்
என்னுள்ளே மனப்பாடமாயிருக்கிறது.
கடிதங்களோ
அவனருகிலாம் உணர்த்தும்.

கடிதங்களை மீட்டலில்
பதிவுகளை வெளிக்கொணர்தலில்
காலம் நகர்த்தலாம்
கழிவுறும் நாட்கள்.

எப்போதாவது,
தெருவில்
அவசர இயக்கத்தில்
கண்டு விட நேர்க்கையில்,
சந்திப்பை வரவேற்பதாம்
அவன் கண்கள்
ஒரு முறை விரியும்;
மறுகணம்
ஆழந்து முடிக்கொள்ளும்.
அவனுக்குத் தெரியும்
எனக்கும் அது போதுமென்று.

-நாமகள்

இராத்தீஸ்புச்சியன் போஸ்பாட்டு

இராத்தீஸ்புச்சியே
என்னோடு இரு
உன் பாடலை நிறுத்தி
இரகசியமாக உணர்;
காற்றின் சருமக் நடுங்குவதை,
ஒரு கண்ணிழந்த பறவையின
இந்த இரவு திசைகெட்டுப் பரிதவிப்பதை.

இது உயிரை உசப்பும் துயரமல்லவா?

இந்தக் கணம்
என்னோடு இரு
எந்தச் சத்தமுமின்றி
காலத்தின் சொல்கேட்டு
மிக அவதானமாக
மிக ஆக்கோரசமாகக் காவலி ருப்போம்.
எதிரே வாழைகள் நெரிபடும்
தோட்டத்தின் மின்னே
வெளியில்; புற்கள் மண்டிய வெளியில்
ஏதோ நாலுபறவைகள்
திடுவெனப் பறந்துகொ சிகைய
பாழடைந்த நிழல்களைய
பகை முட்டமகையும்.
ஆட்களற்ற வீடுகளிலிருந்து
பரியலங்கள் உலாவுகின்ற
வாடைபடும் எல்லை இது
அழுக்கு மாலை அணிந்து மினத்தின்
வாடையுடன்
குரங்கள் வெறிகொண்டு வருவர்.

வாடையின் குறிப்புணர்ந்து
தீமருள்வாய்
காலம் நகங்கி முனகுவதை
நான்றிவேன்
என் பூச்சியே நீயும் உணர்
காலமும் குழலும் நெருங்கி வர
மூழும் யுத்தம்
வெற்றி வரும் வரை யுத்தம்.

நெஞ்சுகள் கொதித்துக் கொதித்துக்
குழுறும் வெய்மையில்
நாற்றாண்டுகால அடிமைச் சாசனங்கள்
எரியுண்டு போக
இராத்தீஸ் பூச்சியே
அப்போது பாடு
மருளமல் ஆக்ரோசமாகப் பாடு
நம் நிலத்தில் முளைத்த பேரஸ்பாட்டை..

இ னி ப் போ ரு க்கர ன ச ங்க ரு து மு ந்து க ட்டு ம்

கண்களைத் திறந்து பார். குண்டுவீச்சு விமானங்கள். காதில் விழுவதெல்லாம் கவசவாகன இரைச்சஸ்கள். பிரங்கிப் படகிலிருந்து பீறிட்டு வரும் ஏறிகளைகள். ஆம், யுத்தத்தின் சத்தங்கள் உங்கள் வாசல் வரை வந்து விட்டன.

நித்திரைக்காக எப்படி நீங்கள் நிட்டிப்படுக்கலாம்? அறுபதினாயிரம் தங்களின் இளைகளுக்களையே கொன்ற சிங்களப்படைகள் தங்கள் கேராப் பற்களில் குருதி வழிய இங்கு வந்துள்ளனர். தென் தமிழ்மூத்தில் எங்கள் உடன் பிறப்புக்களைக் கொன்றிருஷித்த சிங்களப்படையினர் இருத்தம் வடியும் குத்தீட்டிகளுடன் உங்கள் வாசவுக்கு வருத்துடிக்கின்றனர். நீங்கள் எப்படித் தரங்கிக் கிடக்கலாம்?

இது விழிகள் சிவப்பேற விழித்துக்கொன்றும் நேரம். குருதிக் கலன்கள் கொதிப்பேற வேண்டிய காலம்.

வீட்டுக்கொருவராயினும் நாட்டுக்காகப் போராட வரத் தவறின் பாட்டும் கூத்துடனும் எதிரி வந்து உங்கள் படலையைக் கட்டுவான்.

கண்ணுக்கெதிரே உங்கள் தாயை, தங்கையை, தம்பியை, தள்ளாடும் உங்கள் பேரனை ஒருவரையும் மிச்சமின்றி ஒத்தியெடுப்பான். இன்னும், இனியும் கண்களை மூடிவிட்டு விழிகளைத் திறந்து பார்த்தால் உங்கள் கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

உங்கள் தங்கை எல்லாம் இழந்து எதிரிலே... கிடப்பான். நீங்கள் குந்தியிருந்த குடியிருப்புக்கள் சின்னாயின்னமாகிக் கிடக்கும். உள்ள தமிழரில் பாதிப்பேர் வீதியில் கிடப்பார்கள். மீதிப்பேர் முச்சுவிடவும் எதிரியிடம் அனுமதி கேட்டு நிற்பார்கள்.

இந்தக் கொடுமை என் வரவேண்டும்?

சிந்தித்துப்பாருங்கள் மானமிழந்து, வீரமிழந்து, மன்னையைமிழந்து வாழும் வாழ்வு மகிமை தராது வந்த எதிரியை வாசலில் வரவிட்டுக் குந்தியிருப்பது பெருமை தராது தமிழனின் வேர்கள் வீரம் உறிஞ்சி விளைந்ததே தவிர, மானமிழந்து மரத்துப் போனவை அல்ல யானையைக் கூட அடக்கினான் “அரியாத்தை” என்ற தமிழ்ச்சி யாரிவன்? உன்பேத்தி

பூணைக்கண்ணோடு புதுந்த அந்தியனை ஒட விரட்டினான் பண்டாரவன்னியன் யாரிவன்? உன் பூட்டன்

இந்த வீரத்தின் பாலருந்திய நீ மட்டும் எப்படி விழுந்து கிடக்கலாம்?

முந்தியெங்கள் பரம்பரையென்றால் இந்நேரம் வேலெங்கே? வாளைங்கே? வெற்றிக்கொடியெங்கே? தேவெங்கே? என்று தேடியிருப்பார்கள். தாயும், மனைவியும் கொற்றுவைக்கு முன்னால் கூத்தாடிவிட்டு நெற்றியிலே தீவகமிட்டு வழியனுப்பியிருப்பார்கள்.

வெற்றி அல்லது வீரசாவு என்று தமிழன் களும் நோக்கிப் புறப்பட்டிருப்பான். இந்த வரலாறு அன்றாடன் முடிந்து விடவில்லை

எதிரிக்கு நாங்கள் இதைச் சொல்ல வைப்போம். தமிழனின் நாடு நாம்புகளில் ஒடுவதெல்லாம் வீரத்தின் குருதி தமிழனின் நெஞ்சில் ஏவிவதெல்லாம் மனங்களின் நெருப்பு.

இந்தத் தடவை எதிரக்கு நல்ல பாடம் புகட்டுவோம் பிரபாகரன் காலம் பொற்காலம் என்று சரித்திறம் குறித்து வைக்கட்டும். தமிழன் வெற்றி பெற்ற வரலாறு விளங்கட்டும்.

இனிப் போருக்கான சங்கு முழங்கட்டும்.

